

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ภาค ปรีนิพพาน

วาระสุดท้ายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วาดภาพและเขียนบทตามคำบรรยายของ พุทธมรรคาอินทร์

คำปรารภพิมพ์ ภาค ปรีนิพพาน

การศึกษาธรรมะในพระพุทธศาสนาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การศึกษาจากพุทธประวัติ ซึ่งแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่ ประสูติ ตรัสรู้ แสดงพระโอวาท และปรีนิพพาน

หนังสือเรื่อง “พุทธประวัติสำหรับยุวชน” เล่มนี้ ได้จัดทำภาพการ์ตูน โดยวาดเป็นภาพอนิเมชัน และเขียนบทตามจินตนาการที่ ท่านพุทธทาสภิกขุแห่งสวนโมกขพลารามได้บรรยายและแปลไว้ จากหนังสือที่ภิกษุสีลาจารย์ (J.F.McKechine) ชาวลังกาได้แต่งขึ้นเพื่อสอนเด็กในลังกา ธรรมสภาได้จัดทำขึ้นเพื่อการลำดับเนื้อหาให้ถูกต้องชัดเจน และเป็นที่ชวนอ่านแก่เด็กและเยาวชนของไทย อันเป็นนิมิตหมายให้เด็ก ๆ เกิดความชื่นชม ชาบซึ้ง มีฉันทะที่จะปฏิบัติตาม ด้วยการน้อมเอาพระพุทธานุภาพเข้ามาใส่ไว้ในตน โดยเฉพาะพระพุทธานุภาพในส่วนที่เป็น พระปัญญาคุณ และพระกรุณาคุณ

ธรรมสภาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือการ์ตูนพุทธประวัติสำหรับยุวชนเล่มนี้ จักเป็นหนังสือที่แสดงประวัติของพระพุทธเจ้าที่ถูกต้องและสมบูรณ์ในฐานะเป็นสื่อ นำพาให้เยาวชนของเราเดินเข้าสู่ทางแห่งพระพุทธศาสนาได้อย่างถูกต้องสืบต่อไป

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบความสุข

สารบัญในเล่ม

หน้า

ตอน	: ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์	๓
ตอน	: เมืองโกสัมพีเกิดปัญหา	๑๕
ตอน	: การทำนาแบบพระพุทธรองค์	๒๗
ตอน	: ธรรมะสำหรับฆราวาส	๓๙
ตอน	: พราหมณ์ขวานาบรรลुरुธรรม	๕๑
ตอน	: เด็กหญิงน้อยผู้ทรงยกย่อง	๖๓
ตอน	: โปรตนายพรานผู้มีมีจฉาทิภูฏิ	๗๕
ตอน	: การกลับใจของโจรองคฺลีมาล	๘๗
ตอน	: การจองเวรของพระเทวทัต	๙๙
ตอน	: พระเทวทัตรับผลแห่งกรรม	๑๑๑
ตอน	: ทรงเสด็จมุ่งสู่กรุงกุสินารา	๑๒๓
ตอน	: เสด็จดับขันธปรินิพพาน	๑๓๕

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ภาค ปรีนิพพาน

วาระสุดท้ายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์

เมื่อพระเจ้าผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จจาริกไปตามชนบทต่างๆ พร้อมทั้งภิกษุสงฆ์ใน

ทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไปได้มีประชาชนพาเทียนจับกลุ่มเพื่อดูพระองค์

และฝูงพระองค์ตรัสและแสดงธรรมมีคนจำนวนมากเลื่อมใสในพระองค์

และคำสั่งสอนของพระองค์ จนถึงกับยอมเป็นสาวกของพระองค์

แต่พร้อมกันนั้น
ก็ยังมีศาสตราจารย์หลายคนอื่นๆ

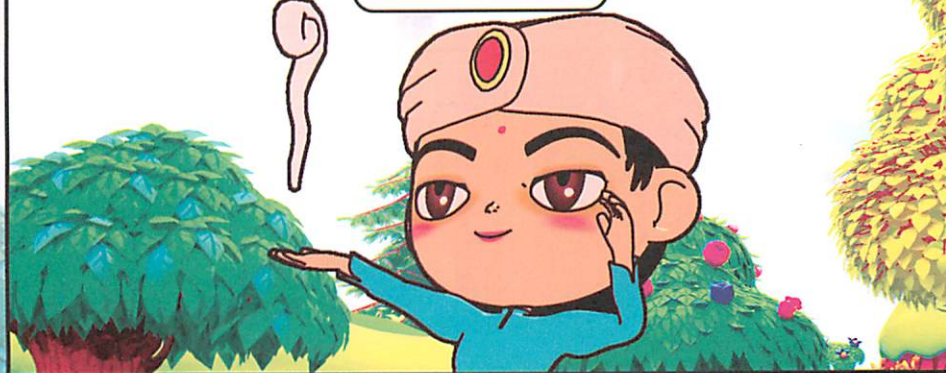
ซึ่งได้ส่งสอนประชาชนให้เลื่อมใส
อยู่ด้วยวิธีการต่างๆ กันอีกมิใช่น้อย

และยังมีเจ้าสัทธิบางคนในจำนวนเจ้าสัทธิเหล่านั้น ได้แสดงซึ่งซึ่งประหลาดพิศดารมตา

อันเรียกว่า ปาฏิหาริย์

ตอน : ทรงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์

บางสิ่งบางอย่างในบางครั้ง ได้ทำให้มหาชนแตกตื่นกันไป

และเป็นอันมากที่ได้เสื่อมใส่ และออกปากสรรเสริญการกระทำเหล่านั้น

ได้อยู่เฝ้าคอยฟังคำสั่งสอนของเจ้าสัทธาเทเหล่านั้น
จนกระทั่งกลายเป็นสาวกของเจ้าสัทธาเทเหล่านั้นๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก

ภิกษุทั้งหลายได้สังเกตเห็นเหตุการณ์ดังนี้

จึงไปเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้มีพระภาคเจ้า
ทูลขอรับรองให้พระองค์

ทรงกระทำให้สิ่งประหลาดมหัศจรรย์ให้ปรากฏ
แก่ประชาชนบ้างเพื่อประชาชนจักได้เสื่อมใส่พอใจ

และเข้ามาเป็นสาวก โดยทำนองเดียวกับที่เจ้าสัทธาเทวีได้กระทำก่อนอยู่

พระพุทธองค์ได้ตรัสตอบภิกษุซึ่งได้มาทูลขอเช่นนั้นว่า พระองค์ทรงรู้ลึกละเอียดใจในการที่จะ
ลงประชาน์ให้ความเชื่อถือต่อวาทกรรมกระทำที่แปลกประหลาดหรือปาฏิหาริย์ทำนองนั้น

แต่พระองค์ทรงสามารถทำให้คนเกิดความประหลาด
ถึงขนาดรู้ลึกถึงทศวรรษในปาฏิหาริย์ที่แท้จริงอย่างอื่น

ครั้งหนึ่ง มีคนบางคนได้มากราบบูชพระพุทธรองค์ว่า

ท่านพระปิ่นโตละการทวาระ มีท่านพระโมศคัลลานะไปเป็นเพื่อน

ได้กระทำให้ปฏิบัติด้วยอำนาจฤทธิ์ ซึ่งท่านมีมากกว่าพระอรหันต์องค์อื่นๆ

โดยเกาะข้ามไปที่สูง ปลดเอาบาตรใบหนึ่ง ซึ่งมีผู้ให้เอาไว้เปิดไว้

เพื่อเป็นการทดลองฤทธิ์ของ
บุคคลผู้มีฤทธิ์ ลงมาให้ได้

พระองค์ไม่ทรงเห็นดีด้วยในการกระทำเข่างอ
ของพระปิตุโฆละภราทาวาชะเป็นอันมาก

ได้รับสั่งให้ไปตามพระปิตุโฆละภราทาวาชะมาพร้อมทั้งบาตรใบนั้นด้วย

เมื่อท่านพระปิลณโทละการทวาระนำบาตรใบนั้นมาถึงแล้ว

พระองค์รับสั่งให้ทำลายบาตรใบนั้นเสีย ต่อหน้า
พระปิลณโทละการทวาระและภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย

จนเป็นขี้เถ้าขี้เถ้า

และ รับสั่งห้ามมิให้กระทำความเช่นนั้นอีกต่อไป พร้อมทั้งทรงบัญญัติว่า
ภิกษุทั้งหลายต้องไม่ทำการล่อลวงคนในเวลาทั่วๆ ไปให้นับถือบูชา

ด้วยการกระทำปาฏิหาริย์ชนิดนั้น

ถ้าขึ้นมาเพื่อให้เขาเสื่อมใสเช่นนั้น จักต้องไม่อยู่ร่วมกับพระองค์หรือภิกษุสงฆ์ทั้งหลายอีกต่อไป

ข้อบังคับอันนี้ได้มีอยู่เสมอมาเป็นวินัยข้อสำคัญข้อหนึ่งของภิกษุในพระพุทธศาสนา

แต่ถึงกระนั้น ประชาชนได้พากันรู้สึกลึกลับ

และเห็นชัดแจ้งขึ้นว่าพระองค์เป็นศาสดาที่แท้จริง และได้พาทีมแสดงความสามารถน่าอัศจรรย์ของพระองค์ขึ้น

และได้พาทีมนำร่องด้วยสมณบริหารอย่างมากมาทั่วไปทุกหนทุกแห่งยิ่งขึ้นไปกว่าเดิม

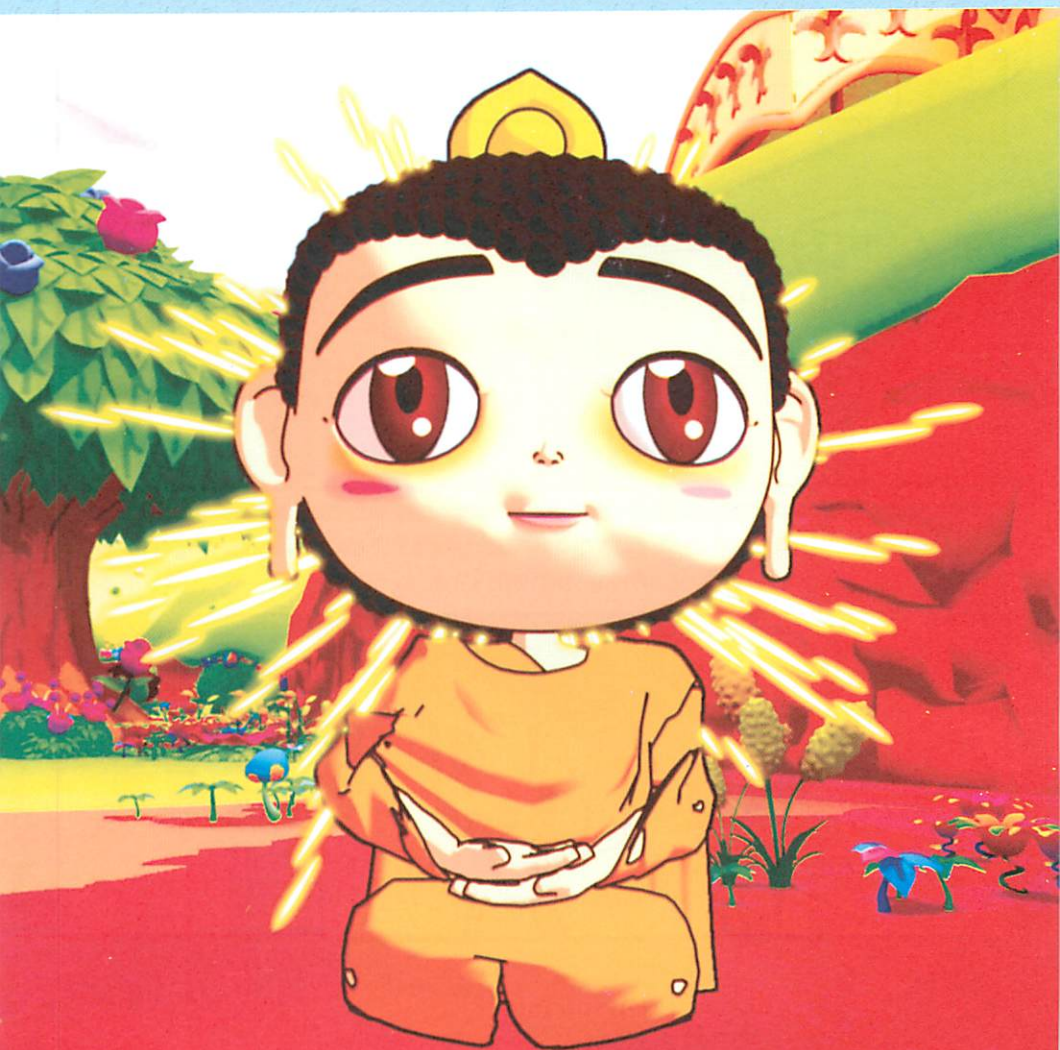
สาวกของเจ้าสัทธิอื่น ๆ เกิดความไม่พอใจที่ได้เห็นเช่นนั้น

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเด็ก

ตอน

เมืองโกสัมพีเกิดปัญหา

ครึ่งหนึ่ง พระพุทธองค์และวิกาษุได้เสด็จมาถึงนครโกสัมพี

ตั้งมีเจ้าสัทธิผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งอาศัยอยู่ พร้อมด้วยสาวกจำนวนมาก

คนเหล่านี้ได้พาพี่น้องชาวพระวิกาษุสงฆ์ และบุคคลที่เลื่อมใสในพระพุทธองค์
ด้วยถ้อยคำหาญคายชั่วร้ายต่างๆ นานา

พระอาณนท์ได้เข้าไปเฝ้าและกราบทูลพระพุทธรองค์ขอให้ทรงพาวิภวสังข์ทั้งหลาย เดินทางออกไปเสียจากนครโกสัมพี เพื่อวิภวสังข์ทั้งหลายจักได้ไม่ถูกตำหนิในเวลาวิภวบาตทุกๆ วันเช่นนี้เสีย

พระพุทธรองค์ได้ทรงโต้ตอบกับพระอาณนท์

อาณนท์,
ถ้าหากเราไปสู้ที่อื่นแล้ว

ถูกคนไหนที่ใส่กระทำการุณ
และดำทนต์ว่าเราเข้าอีก
จะทำอะไรงเด้อ?

ถ้าเป็นอย่างนั้น
พวกเราก็ควรจะไปผู้ก็อื่น
ต่อไปอีก

ถ้าเ็นที่แห่งใหม่
เราก้ยังถูกดำทนต์ประมาท
อยู่เ็นเองเด้อ เรายะทำอะไรต่อไป?

เราก้จะไปผู้ก็อื่นต่อไปอีก
พระเจ้าข้า

ดูก่อนอาณัติ, อดทาน อดกถัน
เสียดักทหน้อยเท่านั้น ก็จะตัดความมั่งงอก
ลำบากทั้งหมด เหนือการที่ต้องเกี่ยวโยกย้าย
ไปมาเสียดักโตยดั้นเชิง

ถ้าหากว่าเราเพียงแต่ประพฤติตน
อดกถันอดทานกันเสียดักบ้าง โดยการอดกถันอดทานนั่นเอง
ก็ยากปราชญ์ทั้งหลายต่างพากันเอาชนะศัตรู
ได้โตยดั้นเชิง

พระพุทธรองค์ไม่ทรงกระทำตามคำขอร้องของท่านพระอานนท์
และภิกษุทั้งหลาย ยังคงประทับอยู่ ณ เมืองโกสัมพี

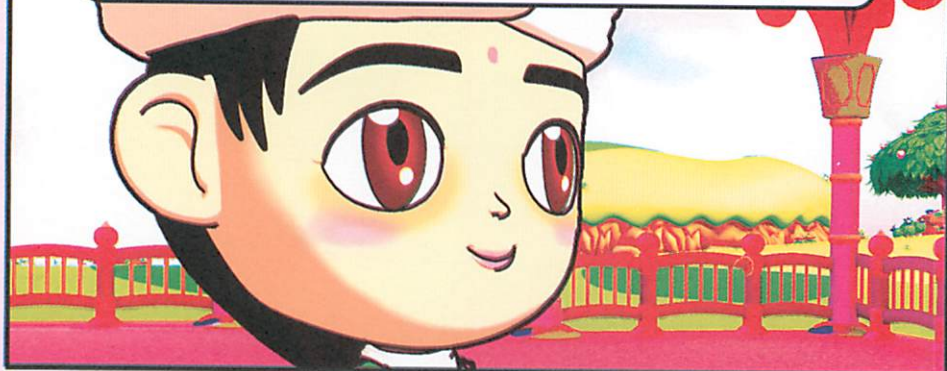
เมื่อประชาชนชาวนครโกสัมพีทั้งหลายได้พากันเห็นว่า

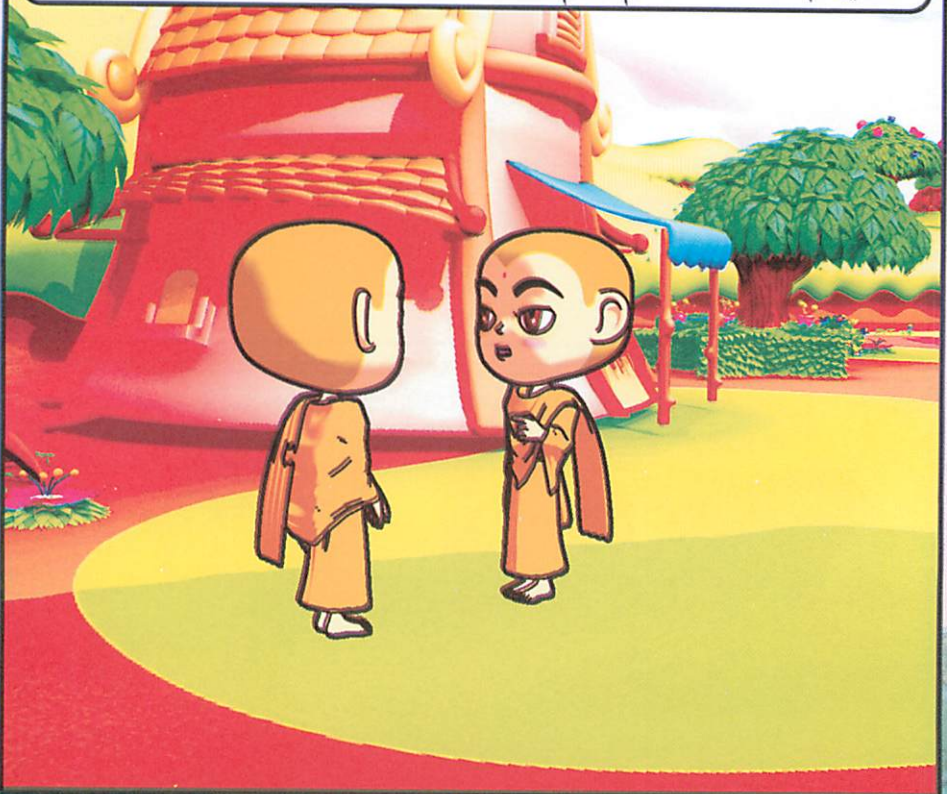
พระองค์และภิกษุสงฆ์มีความอดทนอย่างน่าสรรเสริญ
ต่อถ้อยคำของสาวกแห่งเจ้าสัทธาธิษัณฐ์

ได้พากันเออมรบันับถือพระพุทธองค์ถึงกับออกบวชเป็นภิกษุที่มิใช่น้อย

นักบวชชาวโกสัมพีนครเหล่านี้ แม้บวชเป็นภิกษุแล้ว บางพวกก็ยังใฝ่อาสากิจในเสื่อการ
ทะเลาะเบาะแว้ง ได้มีการทะเลาะวิวาทกันแฉ่งด้วยเรื่องเล็กน้อย เกือบกับข้อประพฤตินิยมที่ว่า

ใครจะปฏิบัติถูกกว่าหรือดีกว่า

แม้พระพุทธรองค์จะได้ทรงขอร้อง
ข้าแล้วข้าอีกให้ระงับการวิวาทเหล่านั้นเสีย

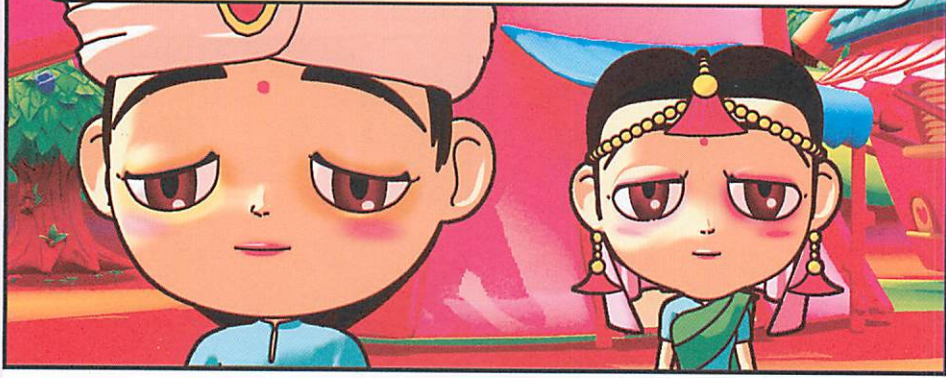
ก็ยังพากันตื้อตึงวิวาทกันเรื่อยไปไม่ยอมหยุด

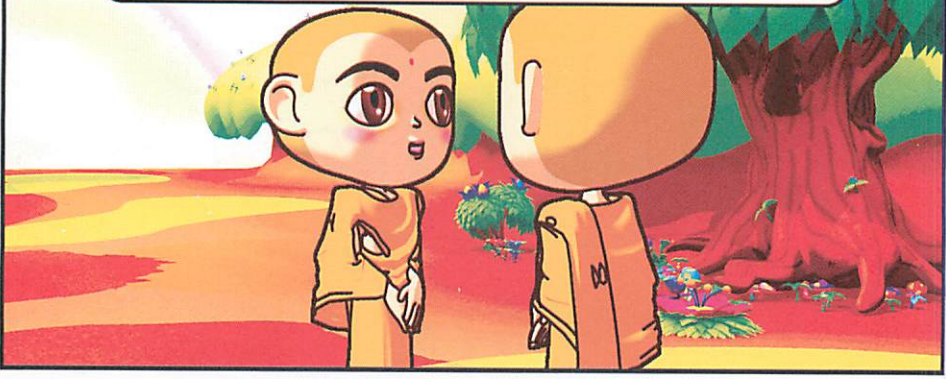
เมื่อพระพุทธรองค์ทรงเห็นว่าวิกขุณหเหล่านั้นไม่เชื่อฟังพระองค์ จาไม่ยอมรับคำแนะนำ
พระองค์ก็ได้เสด็จไปเสียจากนครโกสัมพี ทั้งวิกขุณหเหล่านั้นไว้เบื้องหลัง

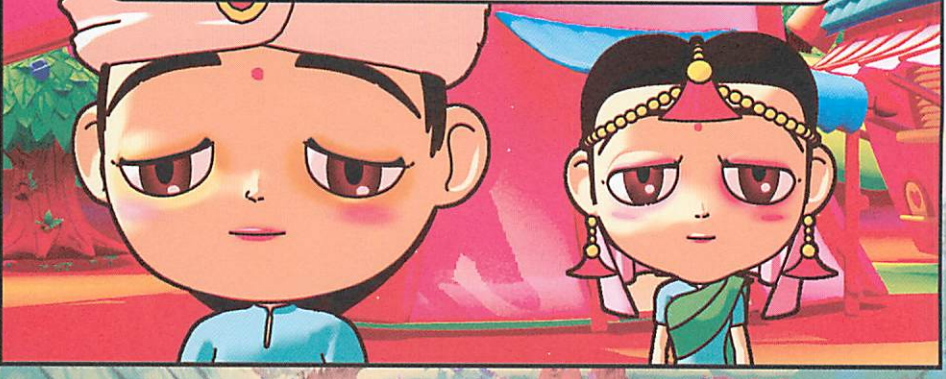
เมื่อประชาชนชาวเมืองโกสัมพีได้ทราบข่าวพระพุทธรองค์ได้เสด็จไปแต่พระองค์เดียว

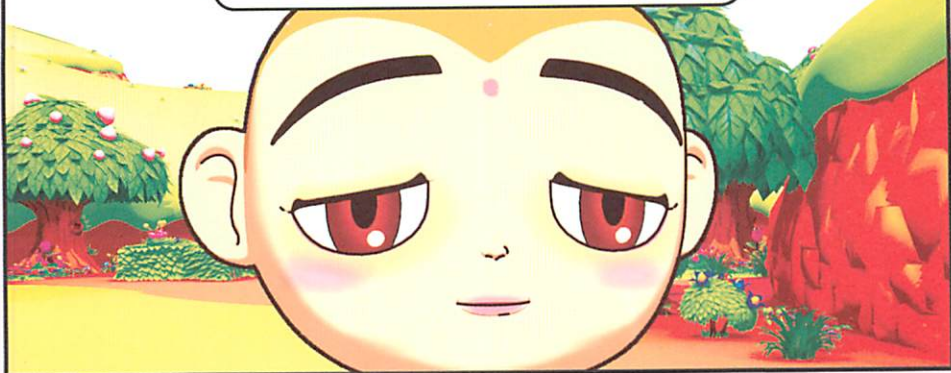
และวิกาหนุเหล่านี้ ประพฤติตนเป็นคนดีทะเลาะเบาะแว้งเหมือนชาวบ้าน

ก็ได้พากันงดการดวอาหารบิณฑบาตและการบำรุงอื่นๆโดยสิ้นเชิง

ทำให้วิกนุเหล่านี้เสียใจตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น

จึงได้หยุดการวิวาท ทำความปรองดองซึ่งกันและกัน
เพื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของพระองค์อย่างเคร่งครัด

จากกระท้งพระองค์ได้ทรงยินยอมให้วิกนุเหล่านี้
ร่วมการเดินทางกับพระองค์สืบไป

ตอน : เมืองโกสัมพีเกิดปัญหา

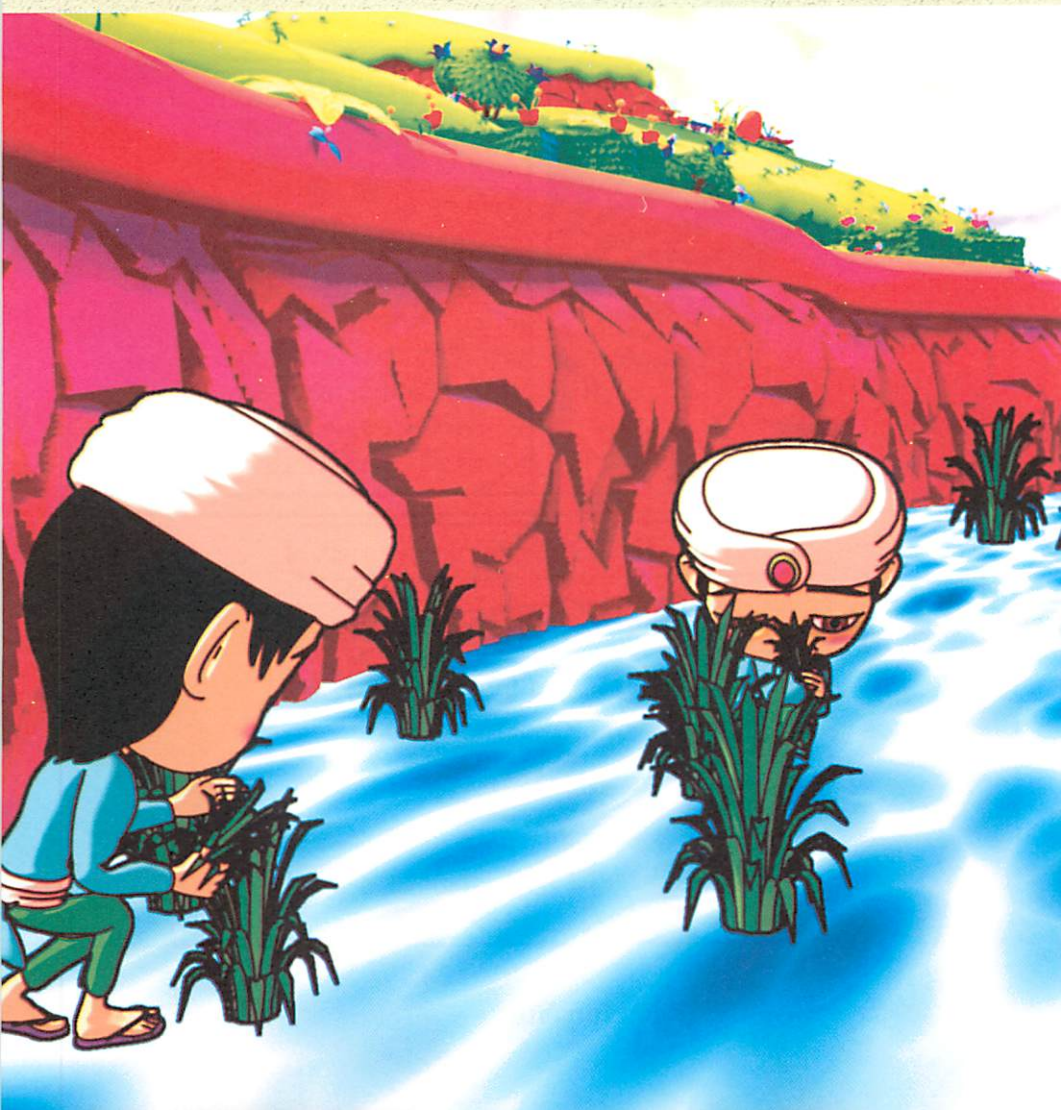
จบ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

การทำนาแบบพระพุทธองค์

วันหนึ่ง พระองค์เสด็จไปตามหมู่บ้าน ซึ่งกำลังประกอบการทำงานอยู่ทั่วไป

ได้ทรงพบชาวภาคเหนือซึ่งกำลังทำงานอยู่ในนา

พระองค์ได้ตรัสแก่เขาว่า

ท่านจงรู้เถิด
เราเป็นชาวภาคเหนือเหมือนกัน
เราได้เตรียมพร้อมทุกอย่าง
ที่จะทำนา กระทั่งเมล็ด
พันธุ์ข้าวที่จะใช้เป็นพืช

ชาวภาคนั้นได้กล่าวขึ้นด้วยความประหลาดใจว่า

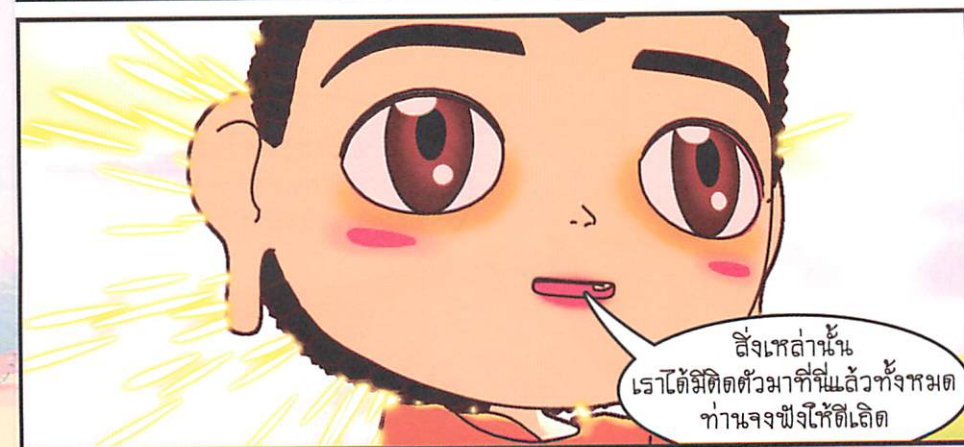

ท่านเป็นชาวนาอะไรกัน!
ถ้าท่านเป็นชาวนาจริง วิวของท่านอยู่ที่ไหน?
โตของท่านอยู่ที่ไหน? และอะไรเป็น
อีกหลายอย่าง ของท่านอยู่ที่ไหน?

พระพุทธรองค์ได้ตรัสตอบอย่างสงบเสียงอมว่า

สิ่งเหล่านี้
เราได้มิติตตัวมาก็แล้วทั้งหมด
ท่านจงฟังให้ดีเถิด

เมล็ดพืชของเรา คือ
ความปรารถนาและความกรุณา
ในการที่จะช่วยสรรพสัตว์ที่ทำให้
เรามีความเชื่ออันมั่นคง

และตั้งใจแน่วแน่
เพื่อเป็นพุทธะ รวมทั้งสิ้น
ที่เราได้ตรัสรู้ที่โคนต้นโพธิ์

น้ำสำหรับหล่อเลี้ยง
ต้นข้าวของเราให้งอกงามนั้น
คือกุศลกรรมอันมหาศาลที่เรา

ได้พักเพื่อรพชยามกระทำสืบมา
จนกระทั่งถึงวันตรัสรู้

ปัญญาเป็นแสงและใจของเรา
ใจเป็นเชือกชักสำกรับบังคับ
ความละอายบาป ชำเน็เป็นเครื่องเกือกทำบาป
ออกเสียจากจิต
เป็นจอาไลอันงามจอาของเรา

ธรรมะจึงทำให้เรา
สามารถขจัดสิ่งชั่ว
และประกอบสิ่งดี

เป็นคัมภีร์รับจับ
ก็เมื่อท่านไดนามของท่าน
ท่านยอมตัดและกลบหญ้า
ที่เป็นโทษทุกอย่างเสียหันไต
ผู้ที่รู้หรือสงสัยประการ ก็ยอมตัด
และกลบอนุสติอันชั่วร้าย
ภายในตัวเขาเหล่านั้น

เสร็จจากกลางวันแล้ว
ท่านแก้ว้าของท่าน ปลดออกมาไปเที่ยว
ตามที่มันต้องการ หันไต

ผู้เป็นบัณฑิต
ก็ยึดมั่นอยู่แต่ในความบริสุทธิ์
ย่อมสละสิ่งอื่นไม่บริสุทธิ์
ให้ออกไปจึ้นนั้น

วีรของท่าน
ต้องแจ้งข้อลาภโลเพื่อโลฟ้านที่นา
ของท่านให้เหมาะแก่การทว่าน
นั้นใด

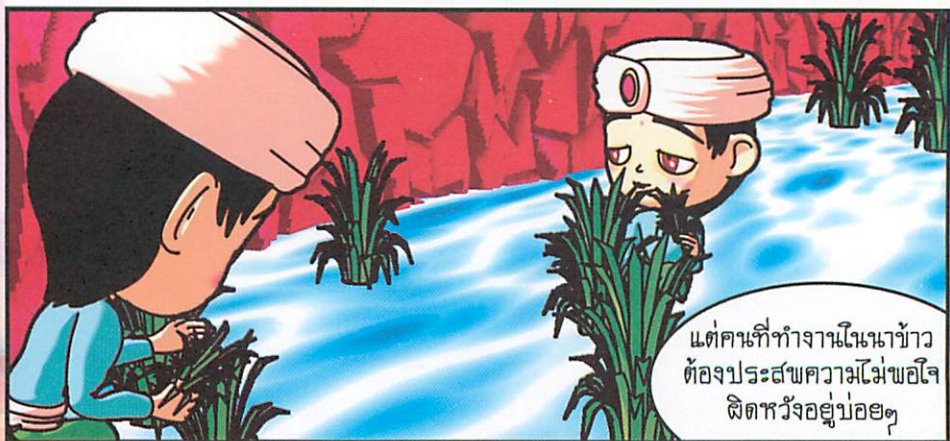
ผู้มีปัญญาที่ด้งหาอาหาร
จนสุดกำลังเพื่อชำระสันดานของตน
ให้สะอาดเหมาะสม
แก่การลูถิงนิพพานนั้นนั้น

ชาวเราทำงานหนัก
เพื่อตบแต่งที่ดิวให้เหมาะสม
แก่เมล็ดพืชที่น้ำใต้

บัณฑิตที่ประกอบความพยายามหนัก
เพื่อกำจัดโทษแห่งวิภูฏสังสารนั้น

แต่คนที่ทำงานเินเินช้า
ต้องประสบความไม่พอใจ
ดิทรวังอยู่บ่อยๆ

เพราะผลที่เก็บเกี่ยว
ได้น้ออเกี้ยนไป

บางครั้ง
ถึงกับโกรธหัวป้า
นอานไม่ห้สับที่มีอยู่เสมอ

ส่วนผู้ที่ทำนาทั้งปีขยันเพื่อสู้ถึงนิพพานนั้น
ไม่เคยได้รับความไม่พอใจเช่นนั้นเลย เขาเป็นผู้นอาน
ที่จะต้องได้เก็บเกี่ยวผลงาของเขาเต็มที่
มีความสุขเต็มที่

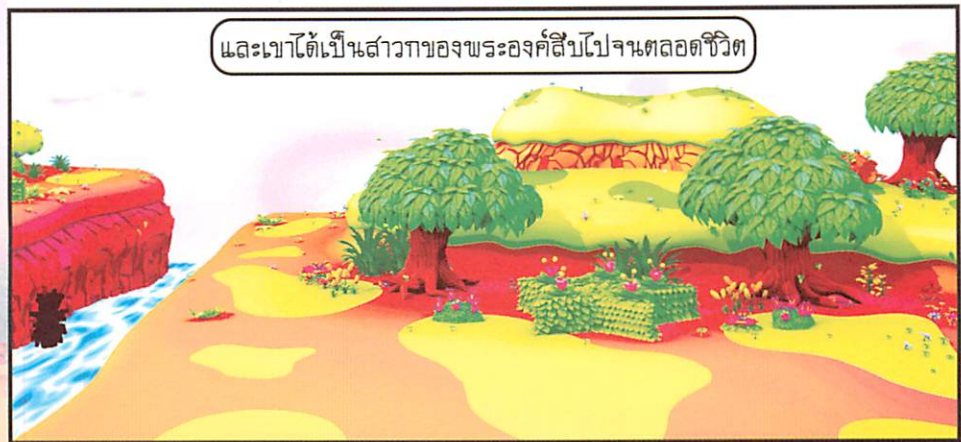
มีความพอใจเต็มที่
เมื่อได้มองเห็นผลคืออินพพานั้น

และนี่แหละเป็นวิธี
ที่เราได้ทำมาของเรา

เมื่อพรากมณได้พึงศำตรัสเช่นนั้นของพระพุทธรองค

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอนที่

ธรรมะสำหรับฆราวาส

ครึ่งหนึ่ง พระพุทธองค์ทรงพำนักอยู่ที่หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง

ชาวบ้านในถิ่นนั้น ได้มาเฝ้าพระองค์และทูลถามว่า

ข้าแต่พระผู้มีพระภาค
พวกเราได้ทราบว่าพระองค์
เป็นพระศาสดาผู้ประกาศธรรม
และได้สั่งสอนสิ่งที่ดีเป็นอันมาก
ให้แก่สาวกของพระองค์

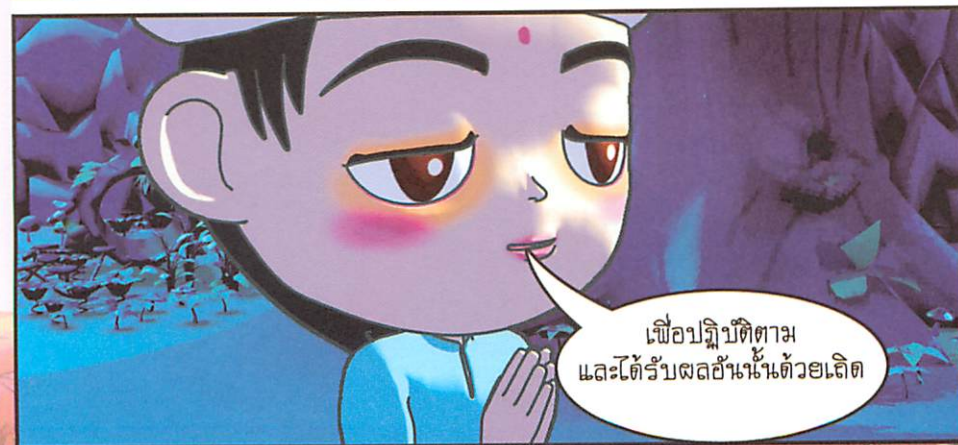

ส่วนพวกเราทั้งหลาย
ไม่สามารถจะเป็นเจ้ากบวช
พวกเราจึงเป็นชาวบ้าน
อยู่ตามวิสัยของโลกทั่วไป

ข้าแต่พระผู้มีพระภาค
จงได้โปรดให้พวกเราทั้งหลาย
ได้ยินได้ฟังคำสั่งสอนส่วนนั้น

เพื่อปฏิบัติตาม
และได้รับผลอันนั้นด้วยเถิด

พระพุทธรองค์ได้ตรัสว่า

ดูที่อาต่านทั้งหลาย

มีธรรมะอยู่ ๔ อย่าง
ซึ่งบุคคลผู้สั่งสอนเช่นกับเรา
พึงสั่งสอนแก่อาต่านทั้งหลาย
ผู้มีใจเฝ้าบวช

บ้อที่หึ่ง
สั่งโตเป็นเอาชีพของพวกท่าน
สั่งนั้นท่านควรรับอันกระทำ
ให้ดีที่สุดอยู่เฝ้าองนิง

จริงเป็นผู้กระปรี้กระเปร่า
และมีที่ทำงานอยู่เสมอ
ด้วยการกระทำอย่างนี้

ท่านจะมีทรัพย์สินสมบัติ
แล้วจะสามารถใช้ทรัพย์สินที่นั่น
ไปไหนทางที่ดี

คือการช่วยเหลือ
ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ
นอกจากการใช้สอย
โดยตนเอง

ข้อที่สอง
ท่านจะต้องมีความเอาใจใส่
เป็นพิเศษอย่างถูกต้อง

ข้อที่สี่
ฆราวาสควรดำเนินการครองชีวิต
เป็นไปในทางสายกลาง
และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

เราไม่ควรเป็นอยู่
อย่างฟุ่มเฟือยเกินไป

หรืออย่างแห้งแล้ง
เกินไป

ถ้าผู้ไหนเอาใจใส่
ในการใช้สอยทรัพย์สินสมบัติ
เลี้ยงดูตนเองและครอบครัว

ตลอดจนถึง
ทำบุญให้ทานให้เป็นไป
อย่างถูกต้อง ไม่เกินรายได้
ของตนแล้ว

ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีอย่างยั่งยืน
ในอนาคต ธรรม ๔ ประการนั้น คือ

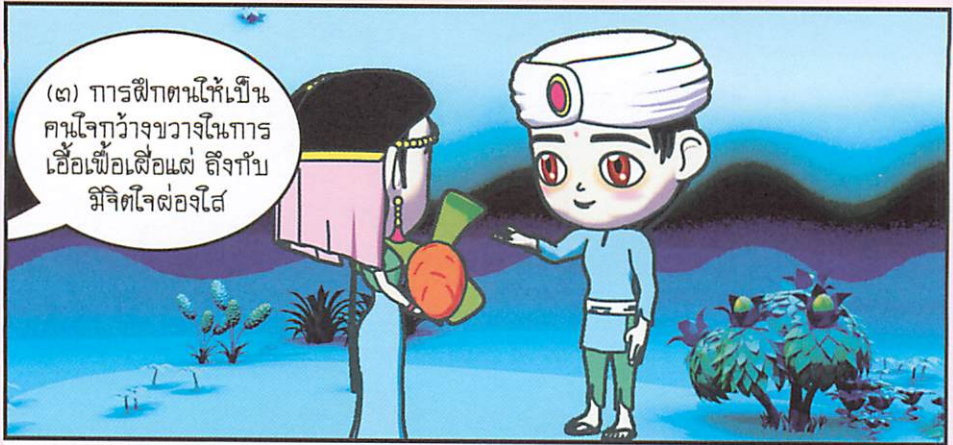
(๑) มีความเชื่อว่า
การทำดีจะนำมาซึ่งผลดี
และการทำชั่วจะนำมาซึ่งผลชั่ว

(๒) ประทอบกรรมดี
อยู่เสมอ เว้นขาดจากการทำชั่ว
เช่น การฆ่า การลักทรัพย์

การประพฤติผิด
ต่อของร้กาของบุคคลอื่น
การพูดไม่จริงและ
การตีฆ่าตี

ทั้งหมดนี้ คือคำเทศนา ที่พระพุทธรองศ์

ทรงแสดงแก่พวกชาวบ้านซึ่งยังเป็นฆราวาส ไม่สามารถจะบวชเป็นเณรได้

แต่การปฏิบัติเพื่อบรรลุถึงความดี ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

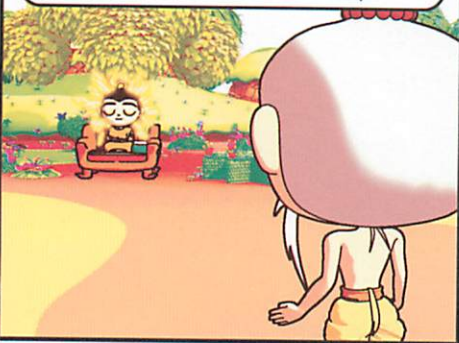
พราหมณ์ชวานาบรรลุมรรณ

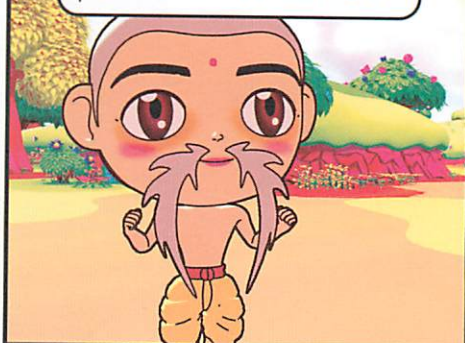
ครึ่งหนึ่ง เมื่อพระองค์เสด็จจาริกเที่ยวส่งสอนประชาชนตามถิ่นต่างๆ

ทรงพักค้างคืนอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง พระภิกษุ
ช้วนาคะหนึ่ง ซึ่งอาศัยอยู่ในถ้ำใกล้ๆ ที่นั่น

ได้ตั้งใจไว้แต่กลางคืนว่า
รุ่งเช้าก็ไปฟังธรรมของพระองค์

แต่โชคไม่เข้าข้างเขาอย่างที่เขาคิดไว้

ใจว่ารุ่งขึ้น เมื่อถึงเวลาที่เขาคควรจะไปฟังธรรมนั้น

ปรากฏว่าวัวตัวหนึ่งของเขา
ได้หายไปตั้งแต่เวลากลางคืน

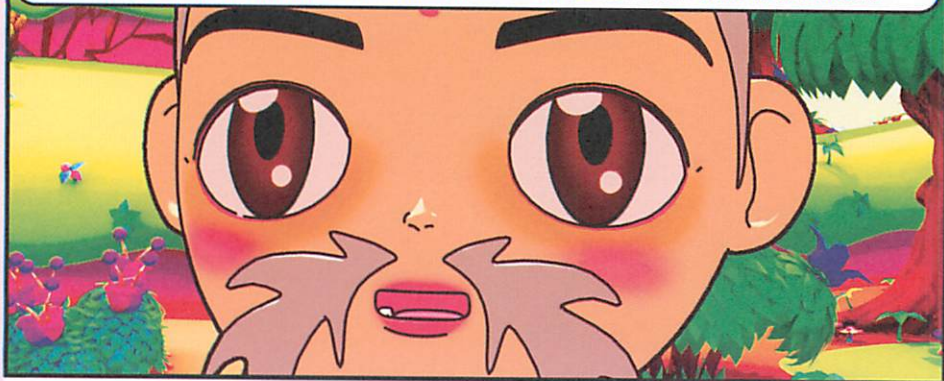
เขาเป็นคนอกจากมาก ไม่อาจจะปล่อยไป
เช่นนั้นได้ จึงออกจากบ้านรีบติดตามวัวไปเฝ้า

โดยหวังว่าจักพบได้ในเวลาอันไม่นานแล้วกลับมาให้ทำงานฟังธรรมแก่ศาสนาพอดี

แต่ตัวได้ไปไกลเกินกว่าที่เขาคาดคิด แม้เขาจะได้พยายามติดตามเป็นอย่างดีแล้ว

กว่าจะพบได้ ก็เป็นเวลาเลยเที่ยงวันไปแล้ว

เขาริบนำวัวกลับบ้านด้วยความเหนื่อย
และอ่อนเพลีย เพราะการเที่ยววิ่งหา
ที่นั่นที่นี้ท่ามกลางเปลวแดด

ถึงกระนั้น เขาก็ไม่ประสงค์ที่จะพักผ่อน

หรือรับประทานอาหารเสียก่อน แล้วจึงไปฟังธรรม
เขารีบตรงไปสู่ที่ที่พระพุทธรูปประทับ

โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุด เขาจะได้ฟังธรรมเทศนาตอหน้าอัส้านิตหนึ่ง ทียังดี

แต่เมื่อเขาไปถึงที่แสดงธรรมก็มีคนปรารถนาใจอย่างอื่น

เพราะว่าธรรมเนียมเก่าสำหรับในวันเ้ายังไม่ได้เริ่มแสดงเลย
ในที่แสดงธรรมหน้าพระพุทธร่องค์ยังคงประทับอยู่หนึ่งๆ

เ้าท่ามกลางประชาชนเป็นอันมาก
เพื่อรอคอยเ้าอยู่ด้วยความอดทน

เ้ามีความตั้งใจอย่างสูงสุด
เมื่อรู้สึเ้าว่าเ้ามาได้ทำเวลา

และค่อยๆ คลานเข้าไปทางท้ายที่ประชุม เพื่อหาที่นั่งสักแห่งหนึ่ง

แต่พอเขาเข้ามาภายในที่ประชุมนี้

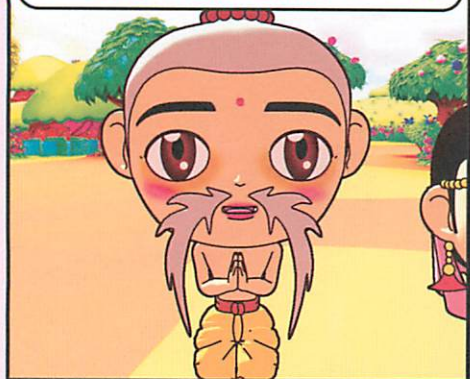
พระพุทธรูปองค์นี้ได้ทอดพระเนตรเห็นเขา และตรัสถามว่า
เขาได้รับประทานอะไรมาบ้างแล้วหรือยัง?

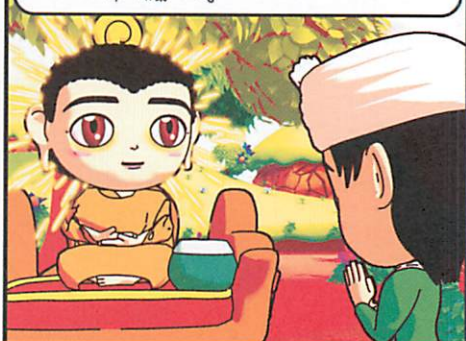
ชาวบ้านผู้นั้นได้ทูลว่าเขาเพิ่งกลับมาจากทางตามวัวตั้งแต่เช้า
และไม่ได้หุงหาอะไรรับประทานเลย

เพราะประสงค์จะไม่ให้พลาดการฟังธรรม

เมื่อได้ทรงสดับตั้งใจนี้ พระพุทธองค์รับสั่ง
ให้อุปัฏฐากผู้หนึ่งของพระองค์

ไปนำอาหารบางอย่างมาให้ชาวานู้นั้น
และได้ทรงรอกว่าเขาจะรับประทานอาหารเสร็จ

ฝ่ายชาวานู้นั้นเมื่อรำจบความหิวและความกระหายแล้ว

ได้เข้ามาเฝ้าอยู่ใกล้ๆ พระพุทธองค์

พระองค์ได้ทรงเริ่มการแสดงธรรม เขาจึงได้ทราบ ณ บัดนั้นเองว่า

พระพุทธองค์ได้ทรงทราบวาระหัวใจของเขาว่า
เขาต้องการฟังธรรม และได้ทรงนั่งรอคอยเขาอยู่

ท่ามกลางที่ประชุมพร้อมด้วยคนเป็นอันมากจากระทั่งเขากลับมา

พวกเขาชาวบ้านและภิกษุเป็นอันมากพากันเห็นว่า เป็นของแปลกประหลาดอย่างยิ่ง

และไม่เหมาะสมอย่างยิ่งที่พระพุทธรองค์ไปทรงเอาใจใส่ในเรื่องอาหาร
ของคนเพียงคนเดียว ทั้งยังเป็นเพียงฆราวาสไม่ใช่ภิกษุ

มิททาข้ายังเป็นพราหมณ์ ไม่ใช่สาวกของพระองค์มาอาบนเลย

แต่พระกรุณาและความตั้งใจพระทัยของพระองค์
ซึ่งมีต่อพราหมณ์ในได้เป็นผลดียิ่ง

หัวใจของพราหมณ์ในเิ่มเต็มตื่นไปด้วยความ
เสื่อแผ่ของพระองค์ และเมื่อจบธรรมเทศนาแล้ว

เขาก็ได้กลายเป็นสาวกของพระองค์จนตลอดชีวิต

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเด็ก

ตอน

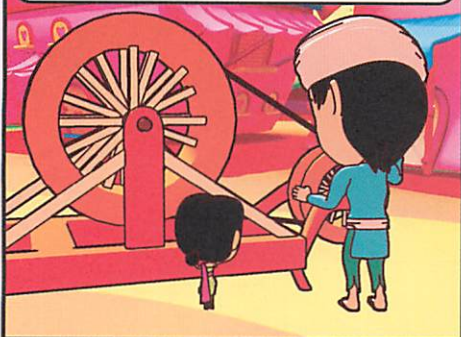
เด็กหญิงน้อยผู้ทรงยกย่อง

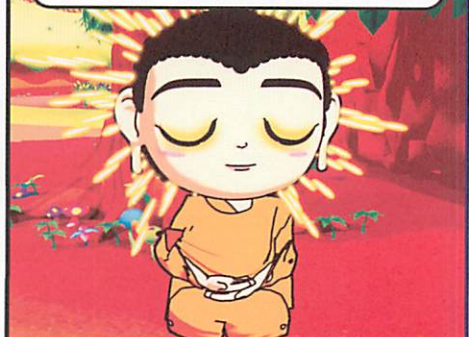
ไหมเมืองที่จพระองค์กำลังประทับอยู่ในขณะนั้น

มีช่างทอผ้าคนหนึ่งที่อาศัยเลี้ยงชีพอยู่ด้วยอาชีพ
สอคนกับบุตรสาว มีบุตรสาวเป็นผู้ช่วยทำงาน

เด็กหญิงผู้นี้ มีความปรารถนาที่จะฟัง
ธรรมเทศนาของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง

แต่ใจเฝ้าเจ้าพระองค์จะทรงแสดงธรรมเทศานาน

เสียดูมิงานทอผ้าตัวนะ ที่เขากับบิดาจะต้องทำให้เสร็จทำในวันนั้น
ตั้งนั้นเด็กหญิงผู้นั้นจึงได้ตั้งใจที่จะรีบทำงานส่วนของตน

ให้แล้วเสร็จก่อนเวลา จนมีเวลาเหลือสำหรับารไปฟังธรรมเทศนาด้วย

เมื่อเขาได้รีบทำงานส่วนที่เป็นหน้าที่ของเขา

คือ幔ฆณฑายที่กรอหั้นเสร็จแล้วก็ตั้งใจจะไปส่งให้แก่บิดาที่โรงทอผ้าอีกแห่งหนึ่ง

แต่ไฉนระหว่างทางที่เดินไปนั้น
ยังไม่ถึงโรงทอผ้า

เขาได้ผ่านที่ซึ่งกลุ่มชนกำลังนั่งฟัง
ธรรมเทศนาของพระองค์อยู่

แต่ก็ทราบดีอยู่แล้วว่าจกตลอดต่ายลงและนั่งอยู่แถวหลังสุดของหมู่คนเฝ้าฟัง

แต่พระพุทธรูปองค์ที่ทรงเห็นว่า เด็กหญิงคนนี้จะพร้อมที่จะเข้าใจธรรมะ และปฏิบัติตามธรรม
ของพระองค์ จึงรับสั่งให้เข้าไปในโกฏิที่สว่างไสว เพื่อจะได้นั่งฟังอย่างถนัดไม่ผิดพลาด

เด็กหญิงนั้นได้เข้าไปใกล้พระองค์

พระองค์ทรงงักกาทอด เพื่อให้เกิดความตั้งใจ

ตอน : เด็กหญิงน้อยผู้ทรงยกย่อง

โตอตรี์สถามว่า เวมมาจากไหนและทำสั่งจะไปทางไหน

แต่เด็กหญิงนั้น ทั้งๆ ที่ทราบดีอยู่ว่าตนมาจากไหนและจะไปก็ไหน แต่กลับพูดว่า

พระผู้มีพระภาคเจ้า
ดิฉันไม่ทราบว่าคุณ
มาจากไหน และไม่ทราบ
ว่าจะไปสู่อะไร

เมื่อประชาชนที่นั่นฟังอยู่ ณ ที่นั้น

ได้ฟังคำตอบอันแปลกประหลาด ที่ได้ทักหญิงนั้น
กัล้าหาญทูลตอบแต่พระพุทธรองค์ไปเช่นนั้น

ก็พากันขัดเคืองเป็นอันมาก เพราะคนเหล่านี้คิดว่าเด็กหญิงนั้นพูดเล่นตลก
กับพระพุทธรองค์ ซึ่งเป็นบุคคลสูงสุด และได้พากันกระซิบกระซาบ

และพูดกันถึงเรื่องที่จะพาเด็กหญิงคนนี้
ให้ออกไปเสียจากที่ประชุม เพราะการกระทำที่ไม่จดงามนั้น

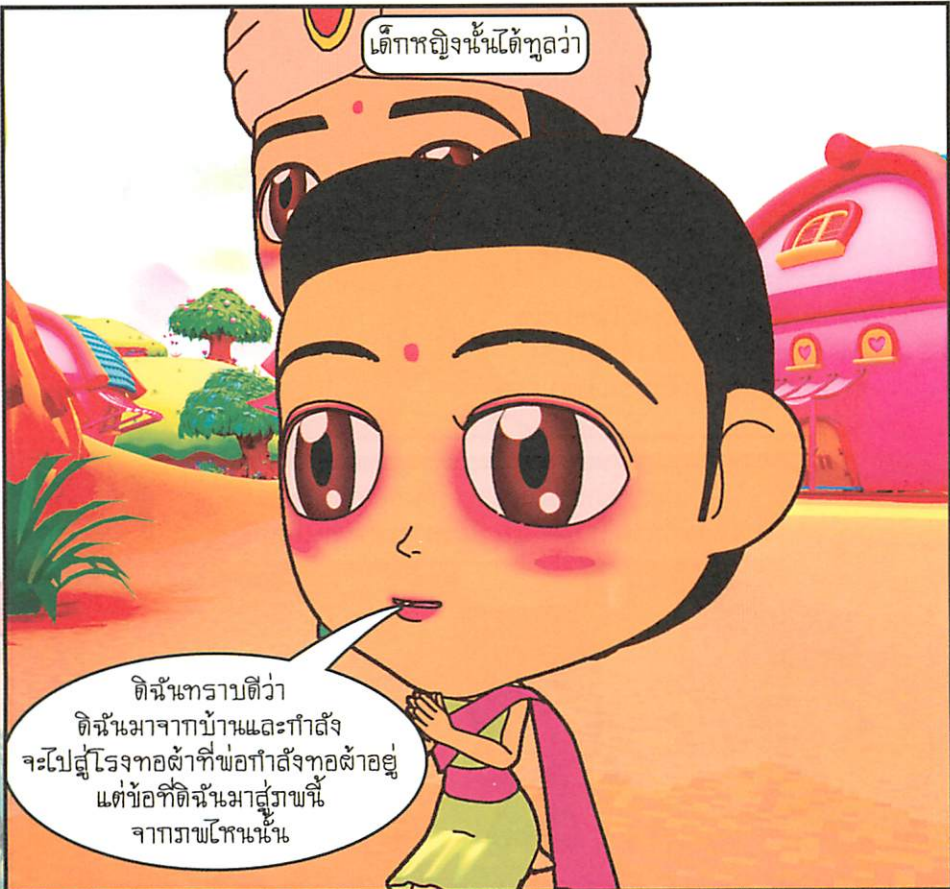

แต่พระพุทธองค์ทรงทราบถึงความคิดของเด็กหญิงผู้นี้ได้ดี ในการที่ได้กล่าว
คำตอบอันประหลาดเช่นนั้นกับพระองค์ จึงได้ทรงห้ามประชาราษฎรเหล่านั้นให้ฟัง

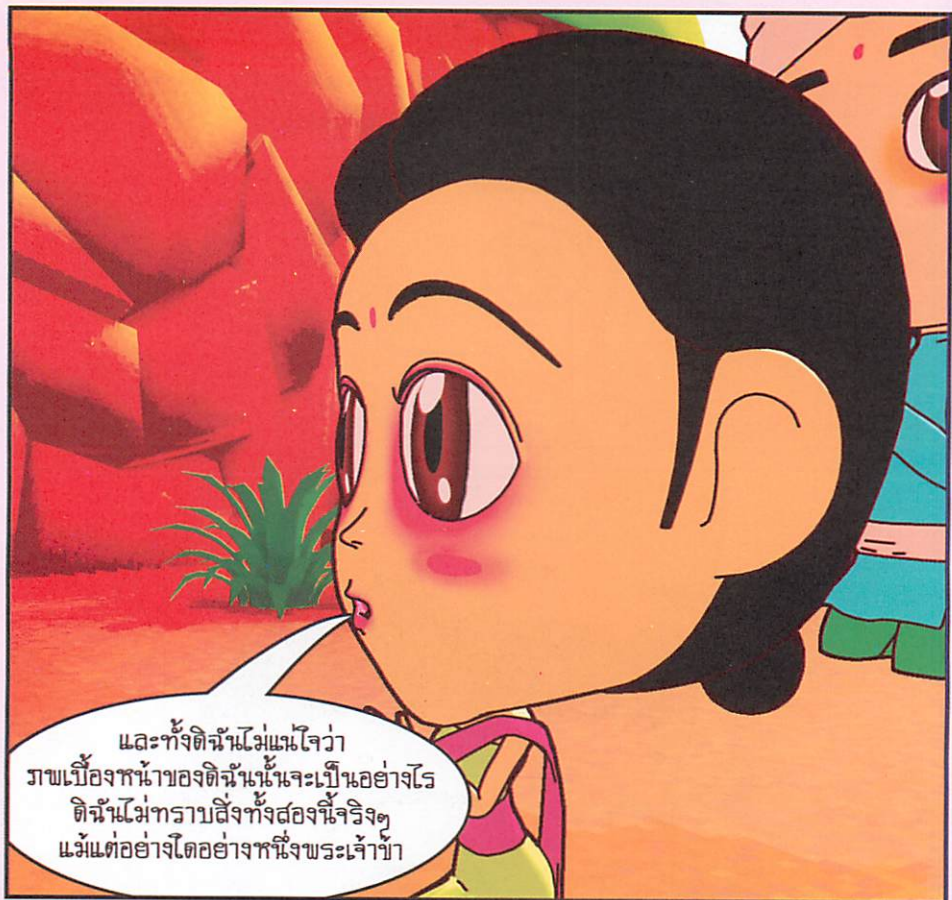
แล้วพระองค์ทรงเหสีวไปทางเด็กหญิง และ
ตรัสให้อธิบายถึงความหมายของคำที่กล่าวเช่นนั้น

เด็กหญิงนั้นได้ทูลว่า

ดิฉันทราบดีว่า
ดิฉันมาจากบ้านและกำลัง
จะไปสู่โรงทอผ้าที่พ่อกำลังทอผ้าอยู่
แต่ขอรักดิฉันมาสู่รายนี
จากภพไหนนั้น

ตอน : เด็กหญิงน้อยผู้ทรงยกย่อง

และทั้งดิฉันไม่แน่ใจว่า
ภาพเบื้องหน้าของดิฉันนั้นจะเป็นอย่างไร
ดิฉันไม่ทราบสิ่งทั้งสองนี้จริงๆ
แม้แต่อย่างใดอย่างหนึ่งพระเจ้าข้า

พระพุทธรองค์และประชาชนทุกคนในที่นั้น
ต่างนิยมชื่นชม เกล็ดปัญญาและความคิดของเด็กหญิงผู้นี้

ต่อจากนั้น พระองค์ได้ทรงแสดงธรรม

เมื่อพระองค์แสดงธรรมจบลง เด็กหญิงผู้ซึ่งได้ตั้งอกตั้งใจฟัง ตั้งแต่ต้นจนจบผู้นี้ได้บรรลุธรรมลำดับแรกของการลู่อิงนิพพาน

คือธรรมขั้นที่เรียกว่าโสดาบัน หมายความว่าได้เข้าถึงกระแสทางแห่ง นิพพานอย่างแน่นอน ไม่มีการเวียนกลับอีกต่อไปจนกว่าจะลู่อิงนิพพานนั้น

ตอน : เด็กหญิงน้อยผู้ทรงยกย่อง

จบ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

โปรดนายพรานผู้มีมิจฉาทิฎฐิ

ในคราวหนึ่ง

เมื่อพระพุทธรองค์เสด็จไปตามทางเินป่าลึก

พระองค์ได้ทรงพบเนื้อตัวหนึ่ง ติดบ่วง
ของนายพรานต้นกระวานกระวาลอยู่

พระพุทธรองค์ได้เสด็จตรงไปแก้บ่วง
ปล่อยสัตว์นั้น ให้หลุดรอดไปเินทันที

แล้วได้ประทับนั่งอยู่ ณ โคนต้นไม้แห่งหนึ่งใกล้ๆ ที่น้ำเอน

ในระหว่างนั้น

พราณผู้ขึ้นได้มาที่ปวงของเขา

และเห็ดลอบตาด้วยความขำอาย
เพียงแวบเดียว ก็รู้ได้ทันทีว่า
เนื้อติดบ่วงแล้ว แต่มีคามาแก้ปล่อยมันไป

เขาได้เห็ดลอบมองดูรอบๆ เพื่อหาตัวบุคคลที่ทำเช่นนั้น

ข้าจะมากินไปเสียแล้ว
พวกนกบุญเหล่านี้! เล่าน่าปรก
ไปเสียทุกหนทุกแห่ง!

เกือบทำลาย
ผลประโยชน์ของคนอื่น
เพื่อบุญกุศลของตน
อย่างไม่เข้าเรื่อง

กล่าวตั้งมั่นแล้ว เขาได้ยกคันศรขึ้น
ด้วยความโกรธแค้น

หยิบลูกศรขึ้นสาย แล้วดึงตรงไปยิงพระพุทธรองค์

ซึ่งกำลังประทับนั่งสงบนิ่งอยู่

แล้วก็ลงมือยิง พลังเวทย์นี้ว่า

นี่แบบนี้
เราคงไม่ต้องเสียลูกศร
มากกว่าดอกไม้ธูปเทียน

แต่ในขณะที่เขาเล็งลูกศรตรงไปยังสมณะผู้สงบนิ่งงั้น
ปรากฏว่า มือของเขาสั่นงันโกโดยไม่รู้สาเหตุ

ทำให้ลูกศรที่เขายิงออกไปนี้พลาดเป้าหมาย

ในชีวิตนี้ตั้งแต่เป็นพรานมาเขาไม่เคยยิงอะไรผิดในระยะเวลาใกล้เคียงนี้

เขาจึงโกรธตัวเองหนักขึ้น

หยาบลูกศรขึ้นมาอีกดอกหนึ่ง แล้วยิงไปใหม่ แต่ก็พลาดเป้าหมายอีก

เขาประหลาดใจว่าทำไมความแม่นยำ
ของเขามาสูญญัตินไปกะทันหันเช่นนี้

แต่ที่เพิ่งยิงไปอีกดอกหนึ่ง
เป็นดอกสุดท้าย

ซึ่งก็พลาดเป้าหมาอีกเช่นกัน

ในขณะนั้น ความรู้สึกซึ่งยิ่งไปกว่าความกลัวได้เกิดขึ้นในใจของเขา

จนคืนศรและลูกศรตกจากมือ

เราได้หมอบคลานไปสู่ที่ที่
พระพุทธรองค์ประทับนั่งอยู่

แล้วทูลถามว่า

พระองค์เป็นใคร?

พระองค์ได้ตรัสตอบเขา และทรงอธิบายให้เขาทราบถึง
ความชั่วในการทำลายชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องง่ายยากที่มนุษย์จักกระทำ

แต่เป็นการหากอย่างอื่น ในการศึกษาที่จะทำให้กลับคืนมาหลังจากที่ถูกล่าหายไปแล้ว

พรานผู้นั้นได้ฟังคำตรัสของพระองค์แล้ว

มีความจับใจด้วยถ้อยคำของพระองค์
และทิริยาอาการของพระองค์

ในการตรัสถ้อยคำเหล่านั้นเป็นอันมาก

จนถึงกับได้ทำสัญญากับพระองค์ว่า

นับแต่วันนี้เป็นต้นไป เขาจักไม่ทำลายชีวิตสัตว์ใด ๆ อีก

และจะเลี้ยงชีวิตอยู่ด้วยอาหารกระทำที่ไม่เบียดเบียนสัตว์อื่นตามที่พระองค์ทรงบอรั้ง

ตอน : โปรดนายพรานผู้มีมิจฉาทิฏฐิ

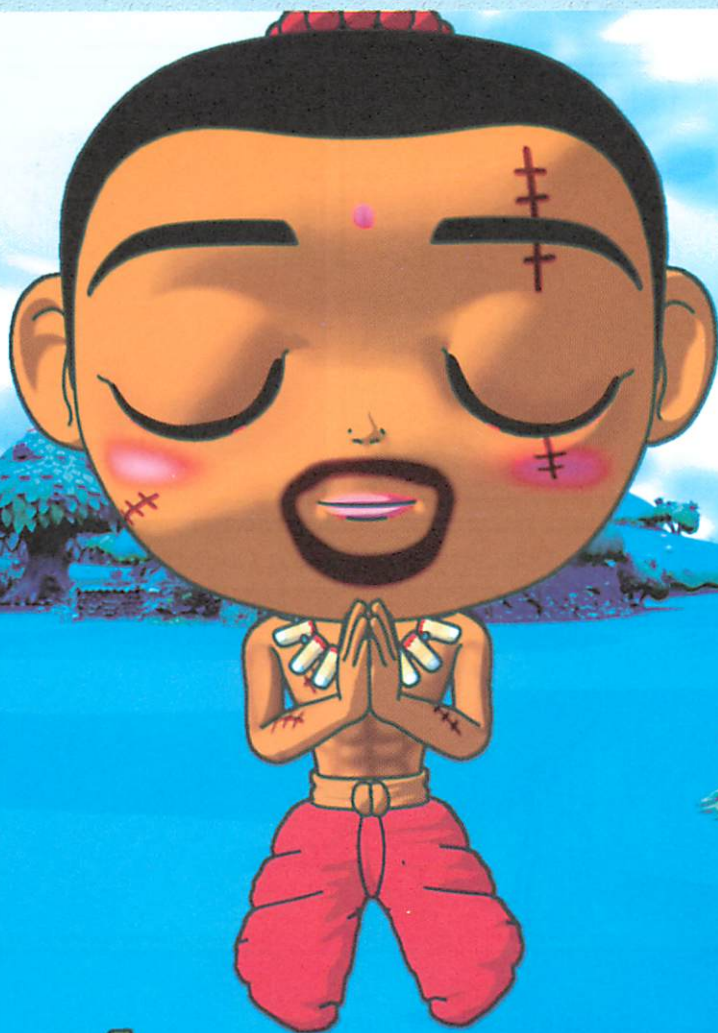
จบ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

การกลับใจของโจรองคูลีมาล

บุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งทำการล้างผลาญชีวิต

และทائبตัวได้โดยคำแนะนำ
ของพระองค์นั้น

มีชื่อว่า องคุลิมาล

เขาเป็นคนที่ชอบฆ่าคนด้วยท่อน

และที่เขามีชื่อว่าองคุลิมาล ซึ่งแปลว่า "มาลัยแห่งนิ้วมือ" นั้น

ก็เพราะว่าเราได้เข้ามามนุษย์แล้วตัดนิ้วมือ

มาร์ธอเป็นพวกแวมไพร์คอไว้รอบๆ คอของเขา

ถึง ๘๘ คนแล้ว

ในคราวนี้เขาซ่อนอยู่ข้างทาง
เพื่อฆ่าคนที่ให้ครบร้อย

เพื่อให้พวกมาด็องของเขาเพิ่มจาก ๘๘
นิ้วเป็น ๑๐๐ นิ้วบริบูรณ์

บังเอิญรู้ว่า วันนั้นพระพุทธรองค์ได้เสด็จผ่านมา

ตามถาเณที่เขาคอยตักคณที่เตินเส่านมาอยู่พอดี

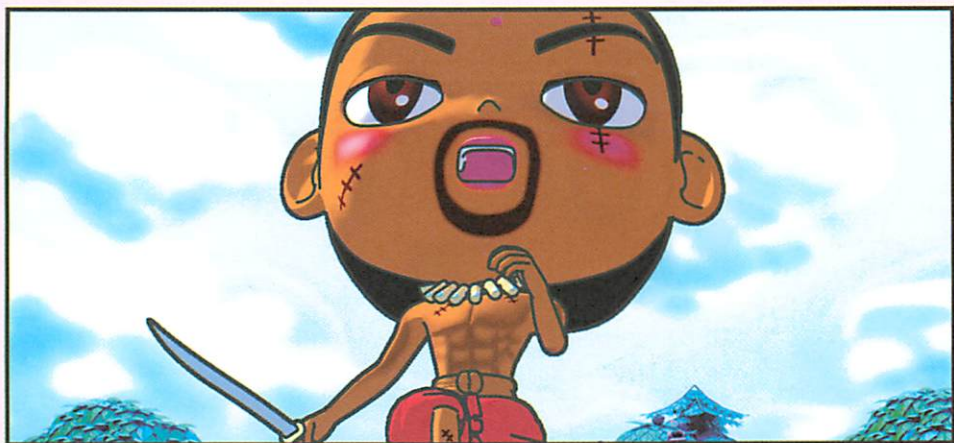

องคุดีมาดไม่เ้าใจว่าพระองค้เป็นพระสัฒมาสัฒพุทธรเจ้าหรือเป็นอะไร

เขาตองการแต่จะให้พวงมาลัยนิ้วมือของเขาครบ ๑๐๐ นิ้วเท่าเ้า

องคุลีมาลก็เหมือนกับนายพรานที่กล่าวมา เขาพยายามที่จะเข้าถึงองค์พระพุทธรเจ้า

เพื่อทำลายชีวิตพระองค์ถึง ๓ ครั้ง ๓ ทน

แต่ที่ไม่ประสบความสำเร็จทุกครั้งไป

เขาจึงรู้สึกละอายใจ และคร่ำครวญเป็นอันมาก

ได้เข้าไปหาพระพุทธรองค์ด้วยความเคารพ และทูลถามว่าพระองค์เป็นใคร

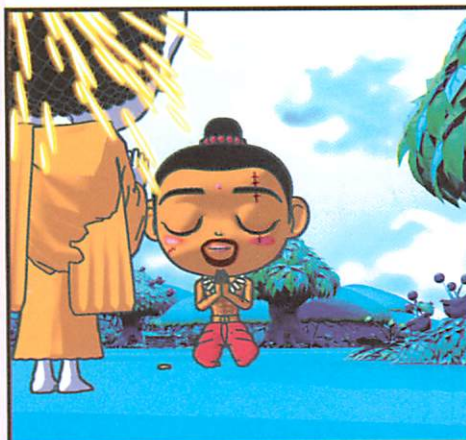
พระองค์ได้ตรัสตอบเขาโดยไม่ได้คาดพิงถึง
การที่เขาพยายามจะทำลายชีวิตพระองค์แม้แต่คำเดียว

แต่ได้ตรัสอธิบายธรรมแก่เขาอย่างลึกซึ้ง

เราได้ฟังธรรมจาก
พระพุทธรูป โดยตรงเท่านั้น

ก็สำนึกในความผิด ละการกระทำอันชั่วร้ายเสีย และได้บวชเป็นภิกษุ

ครั้นบวชแล้วได้พยายามปฏิบัติธรรมจนลุล่วงถึงความเป็นพระอรหันต์

แม้กระนั้น ท่านผู้เฒ่ายังมีได้พ้นจากผลกรรมที่กระทำไว้แต่กาลก่อน

เมื่อท่านเข้าไปบิณฑบาตในนครสาวัตถี

คุณเป็นอันมากได้วางป่าทำนด้วยไม้ค้อนก่อนดินจนได้รับความเจ็บปวดสาหัส

และบาตรแตกกระจายทุกครั้งถูกควรวุททุกแห่งที่ทำงานไป

แต่ทำงานก็มิได้โศกเศร้า หรือน้อยใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นนั้น

และมีได้โกรธเคืองบุคคลซึ่งวางปาทำน

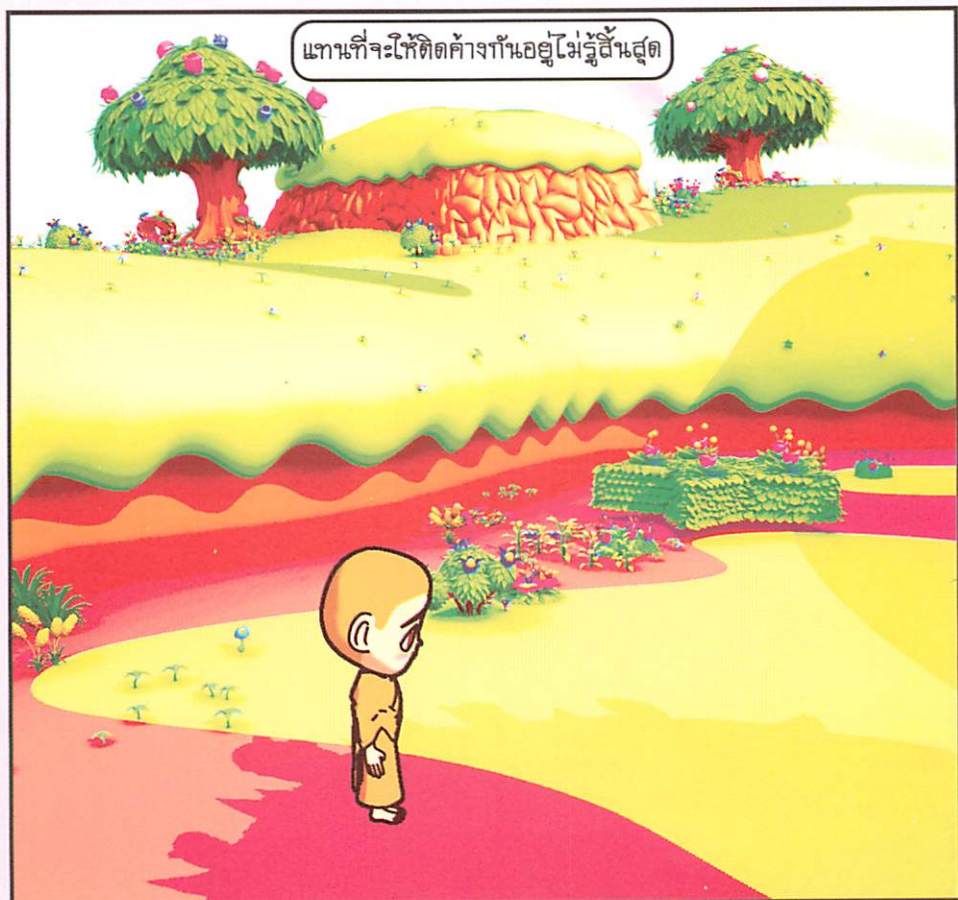

ทำนทราบดีว่า มันเป็นผลกรรมเก่า

และมันเป็นการดีมากแล้วในการที่ได้รับผลกรรมให้เสร็จสิ้นไปเสีย

งานที่จะให้ติดค้างกันอยู่ไม่รู้สิ้นสุด

ตั้งหน้าทำนองคุลีมาล จึงดับขันธ์ด้วยความสงบและลูถึงนิพพาน

ตอน : การกลับใจของโจรองคุลีมาล

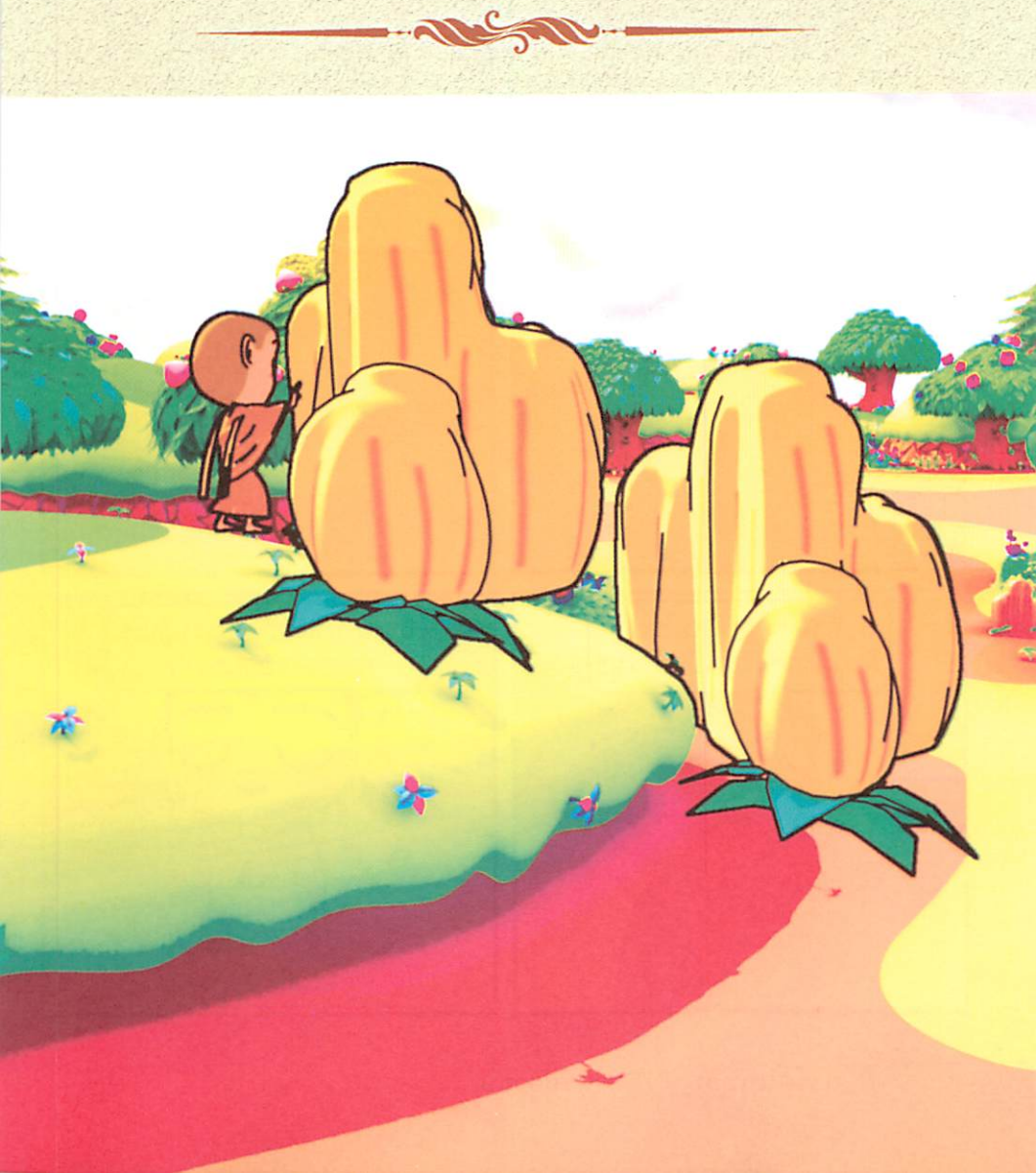
จบ

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

การจองเวรของพระเทวทัต

และทรงอธิบายว่าการแยกสังข์เป็นฝักฝายนั้นไม่เข้ามาซึ่งผลดี

แต่พระเทวทัตก็อิจฉาในความคิดของท่านอย่างรุนแรง
บัดนี้ความริษยาและความแค้นติของพระเทวทัต

ได้เพิ่มขึ้นมากลายเป็นการจ้องเวรต่อพระพุทธรูป

พระเทวทัตก็ได้แนะนำให้เจ้าชายอชัตศัตรุ

ทำจัดพระบิณฑบาตของพระองค์
ออกไปเสียให้พ้นทาง

เจ้าชายอชัตศัตรุได้ทำตาม
คำแนะนำของพระเทวทัต

โดยรับสั่งให้จับพระบิณฑบาตของพระองค์
ไปทิ้งไว้ใต้อุตุ

และเว้นจากการให้อาหารจนกระทั่งสิ้นพระชนม์ไป

เจ้าข้าอชาตศัตรูได้ประกอบกรรมอันชั่วร้าย ฮิตพระราชบิดสั่งกัแห่งแคว้นเมคร
เป็นกษัตริย์แทนพระบิดาของพระองค์

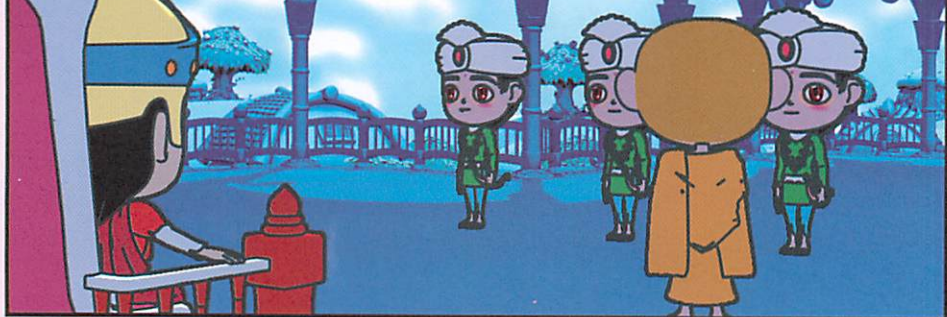
บัดนี้พระเทวทัตมีกำลังครบถ้วนตามที่ท่านต้องการแล้ว

จึงขอรับรองให้พระเจ้าอชาตศัตรูจัดหาคนฆ่าแม่มาจางเวทให้

ว่าจ้างให้ไปยังที่ที่พระพุทธรองค์ทรงประทับอยู่
และให้อิทธิพระพุทธรองค์ให้ถึงพระชนม์ชีพ จักจําอรรถาวัตรให้เป็นอย่างสูง

คนแม่มาศเร่ล่างั้น แถาาที่จจะปลงพระชนม์ชีพพระพุทธรองค์ตามคำสั่ง

กลืนกลายไปเป็นสาวกของพระพุทธรองค์เสียเฉยๆ

พระเทวทัตเดือดดาลด้วยความโกรธ และตั้งใจว่าจะไม่ปล่อยผู้ใดไปฮิมาแล้ว

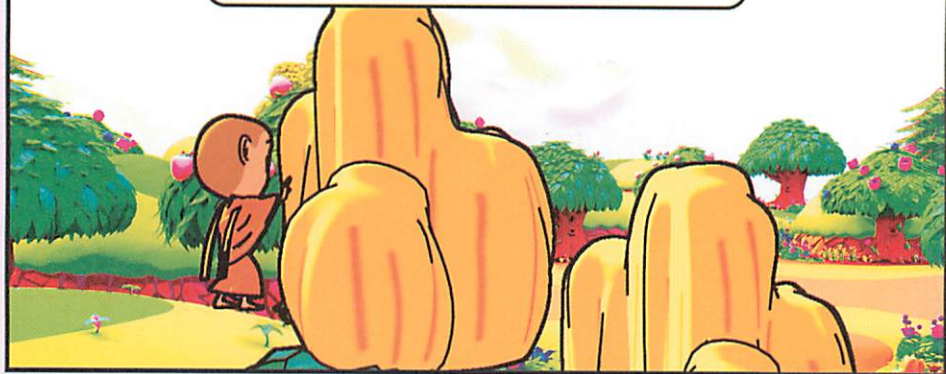
แต่จำไปกระทำการณ์นั้นด้วยมือของตนเอง

เฝ้าวันหนึ่ง พระเทวทัตซึ่งคอยจ้องหาโอกาส เพื่อจะปลงพระชนม์ชีพของพระพุทธรูปองค์อยู่ทุกขณะ

ได้แอบซ่อนอยู่บางภูเขาซึ่งตรงกับทางเดินสายนั้น

รอคอยเวลาจนกระทั่งพระพุทธรองค์เสด็จมาถึงที่ตรงง่ามพอดี

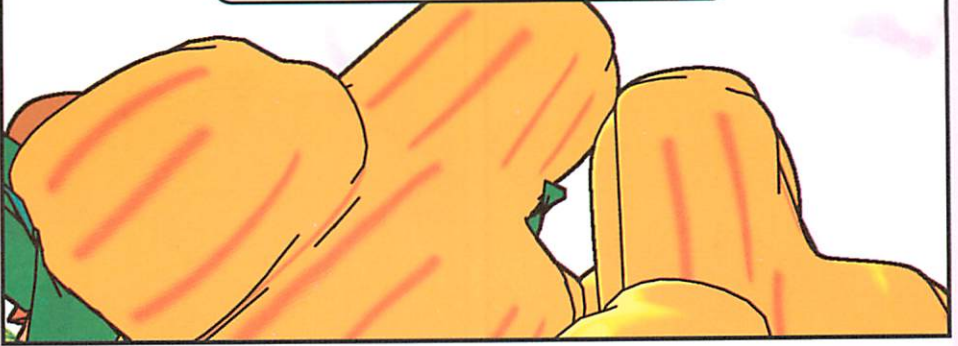
จึงได้สลักก้อนศิลาท่อนั้นโดยแรง

ให้มันกลั่นลงมาบดทับพระพุทธรองค์
ตรงเชิงเขา นั้น แต่เมื่อศิลาเ็นกลั่นลงมา
จึงพระพุทธรองค์

มันได้บังเอิญกระทบศิลาก้อนใหญ่อีกก้อนหนึ่ง
แต่การกระจายออกเป็นก้อนเล็กก้อนน้อยเสียก่อน

พระเทวทัตได้ประสพความพ่ายแพ้ในแผนการอันชั่วร้ายของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง

แต่พระเทวทัตก็ยังไม้ออมเลิกล้มความพยายามที่จะปลงพระชนม์ชีพพระบรมศาสดา

เช้าวันนั้น จึงปล่อยช้างตกมันตัวหนึ่ง

ออกมาเดิน
ตามถนนสายนี้

เพื่อให้ช้างตกมันนั้นทำร้ายพระพุทธรูปองค์จนถึงพระชนม์ชีพ

แต่พอเอาเข้าจริง มันกลับยืนนิ่งอย่างเงื่องหงอย
ปล่อยให้พระพุทธรูปองค์เสด็จผ่านไปโดยสะดวก

ถึงตอนนี้ พระเทวทัตได้ล้มเลิกความคิดที่จะปลงพระชนม์ชีพพระพุทธรองค์
เนื่องจากประสบความล้มเหลวมาแล้วถึง ๓ ครั้ง

แต่ก็ยังมีความคิดที่จะทำลายคณะสงฆ์ของพระพุทธรองค์อยู่นั่นเอง

Map of the world showing the location of the country.

Country Name: _____

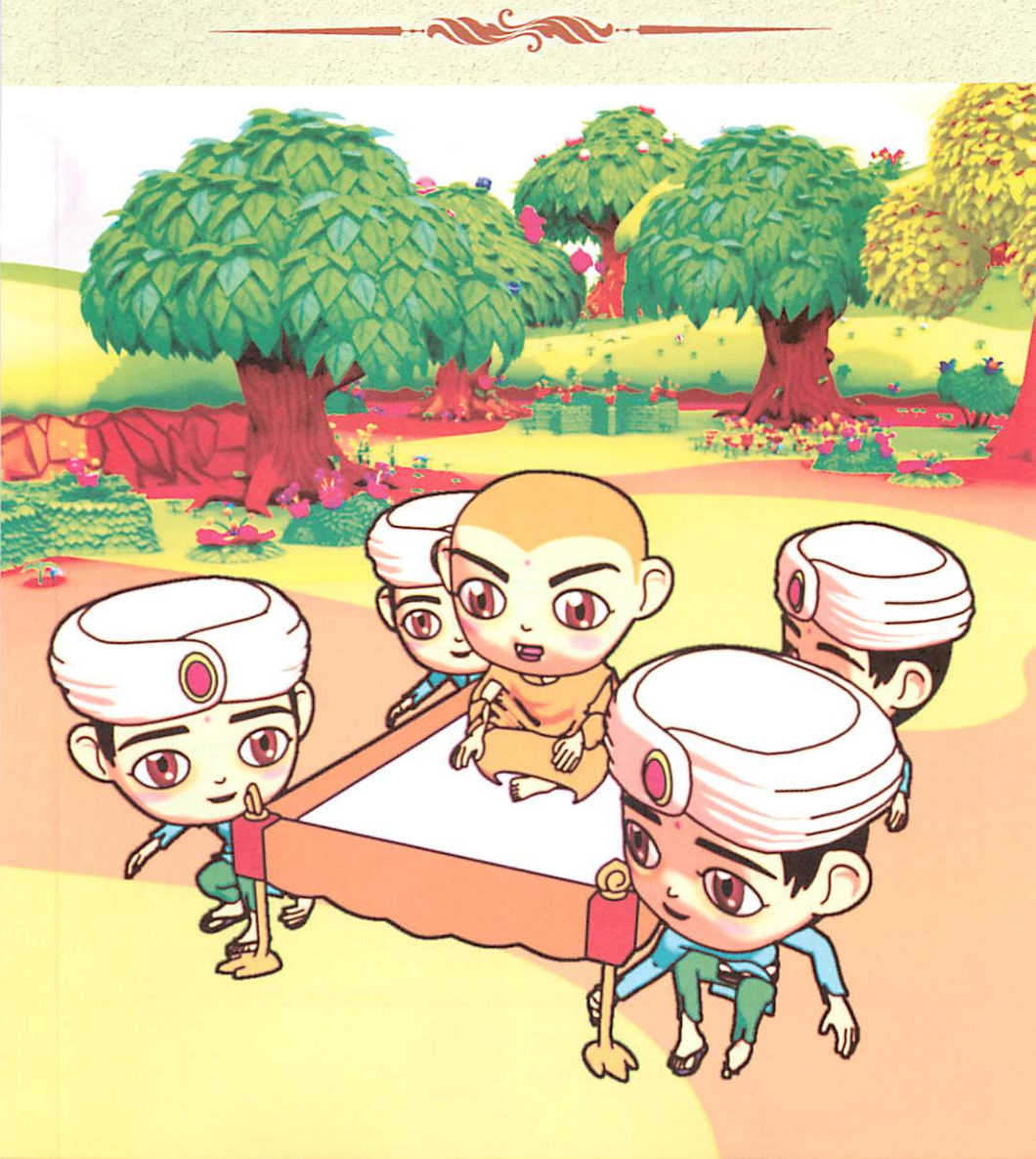
Country Name: _____

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเด็ก

ตอน

พระเทวทัตรับผลแห่งกรรม

พระเทวทัตได้ไปเฝ้าพระพุทธองค์ทำราวกับว่าไม่มีเหตุร้ายใด ๆ เกิดขึ้น

ได้กราบทูลพระพุทธองค์ว่า ท่านมีความเห็นว่า
คณะสงฆ์มีการปฏิบัติยังไม่เคร่งครัดเพียงพอ

ขอให้พระพุทธองค์จงทรงบัญญัติวินัยอันเคร่งครัด คือตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

อย่าให้วิกษุทั้งหลายใช้จีวรเนื้อดี
และทำสำเร็จรูปมาเป็นอย่างดี

ให้ใช้จีวรที่ประกอบขึ้นเองจากผ้า หรือเศษผ้า
ที่รวบรวมมาจากกองขยะมูลฝอยหรือจากป่าช้า

และข้อสุดท้าย

ห้ามมิให้วิกษุทั้งหลายหั้นเนื้อ
หรือปลาแม้ชนิดใดชนิดหนึ่ง

แต่ให้ตำรองอยู่ด้วยอาหารที่เกิดจากพืช

หากใครไม่ปฏิบัติตามก็ต้องออกจากหมู่คณะไป

พระพุทธรองค์ได้ทারণปฏิเสศคำขอร้องของพระเทวทัตอย่างเบ็ดเสร็จ

พระองค์ได้ตรัสว่า ถ้าวิกนุใดปรารถนาตามความประสงค์ของตนก็ทำได้
แต่ถ้าผู้ใดไม่ปรารถนาจะปฏิบัติเช่นนั้น ก็ไม่ต้องปฏิบัติก็ได้

พระพุทธรองค์ได้ตรัสเตือนพระเทวทัตว่า

พระเทวทัตอย่าพึ่งพยายามกระทำให้
ผิดแบบแผน อันจะเป็นทางให้คณะสงฆ์

แตกแยกกันต่อไปอีกเลย มิฉะนั้น
จะเกิดผลร้ายขึ้นแก่ตัวท่านเอง

แต่พระเทวทัตไม่สนใจต่อคำตักเตือนของพระพุทธรองค์

ได้กลับไปด้วยความโกรธแค้น

เดินทางไปยังชนบทบ้านนอก

ชักชวนภิกษุจำนวนหนึ่ง ให้มีความเชื่อ
และเลื่อมใสในข้อกฏอันใหม่ของท่าน

และพากันตั้งเป็นหมู่คณะขึ้นใหม่
มีพระเทวทัตเป็นหัวหน้าหมู่

พระพุทธรองค์ได้ทรงทราบเรื่องนี้

จึงรับสั่งให้พระสงฆ์บุตร

ไปทำความเข้าใจแก่ภิกษุเหล่าอื่นเสียใหม่ เพื่อความปลอดท้อของภิกษุเหล่านั้นเอง

พระสงฆ์บุตรได้ไปถึงสถานที่นั้น

บังเอิญในขณะที่พระเทวทัตทำสังขารวัตรอยู่

พระสงฆ์บุตรได้บอกกล่าวแก่ภิกษุเหล่านั้นตามที่เห็นจริงว่า

พระพุทธรองค์ที่ทรงมีความคิดเห็น
เป็นอย่างไรในเรื่องนี้

และได้ชี้แจงความจริงต่างๆ ขึ้นเกือบกับ
พระเทวทัตแต่ภิกษุเหล่านั้น

ภิกษุเหล่านั้นได้พากันกลับใจ

ติดตามพระสารีบุตรมาเฝ้า
พระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยทั้งหมด

เมื่อพระเทวทัตตื่นขึ้นในตอนบ่าย

คนหาหม้อของพระเทวทัต
ได้หลอตักที่ระหว่างทาง

และพระเทวทัตได้สิ้นชีวิต ณ ที่นั้น
โดยอาการที่ไม่มีใครคาดคิด

ความตายได้ตกลงสู่พระเทวทัตเอง ในเวลาและสถานที่ซึ่งพระเทวทัต
ทำสังฆปายาหมจะปลงพระชันษะชีพของพระผู้มีพระภาคเจ้านั่นเอง

ต่อจากนั้นมาไม่มีใครความระส่ำระสายอันใดเกิดขึ้นแก่คณะสงฆ์อีก

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเด็ก

ตอน

ทรงเสด็จมุ่งสู่กรุงกุสินารา

บัดนี้พระพุทธรูปทรงเครื่องเห็นว่า ระยะเวลาสำหรับการโปรด
สั่งสอนสัตว์โลกนี้จวนจะสิ้นสุดลงแล้ว

ก่อนจะเสด็จดวงลับไป พระองค์ทรงประสงค์จะให้คำแนะนำแก่ภิกษุทั้งหลาย
เป็นครั้งสุดท้ายสำหรับจะได้คงอยู่เป็นเครื่องแนะนำแก่เพื่อนภิกษุสงฆ์

ได้ตรัสพระธรรมเทศนาแก่พวกชาวบ้าน

บัดนี้พระบาทองค์การงลูถึงชราภาพแล้ว

พระองค์มีพระชนมายุ ๘๐ ปี
ตลอดเวลา ๔๕ ปี

ได้เสด็จท่องเที่ยวไปด้วยพระบาท
ขึ้นลงตามแคว้นใหญ่ๆน้อยต่างๆ

ทรงแสดงธรรม และประกาศพระศาสนา

ตลอดเวลาที่จำพระชนมอายุของพระองค์

บัดนี้ พระองค์ทรงรู้ดีกว่าชีวิตของ
พระองค์จะไม่ตั้งอยู่นานต่อไปอีกแล้ว

จึงได้เสด็จออกจากนครราชคฤห์ไปด้วยพระบาท

ซึ่งบัดนี้อยู่ในเสภาวที่อ่อนล้า

ตรงไปยังนครชื่อว่า
นครกุสินารา เพื่อประิณพพานที่นั่น

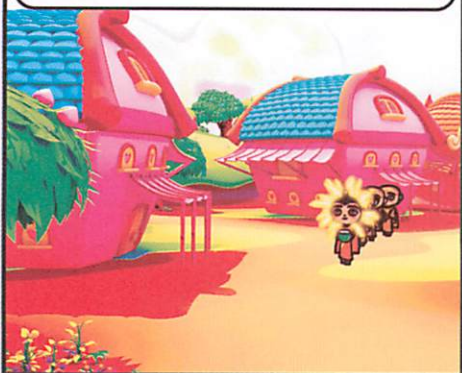
โธระหว่างทาง
พระองค์ได้เสด็จผ่านเมืองปาดตีบุตร

แล้วยังคงเสด็จไปทางเหนือ
ผ่านนครเวสาดี

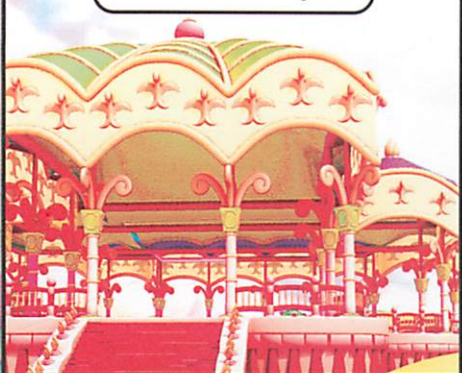
อันเป็นที่สถานที่ซึ่งพระองค์เคยประทับอยู่

และทรงรับวิหารแห่งหนึ่ง
ซึ่งหญิงศยิกา

ชื่อ อัมพปาดี เป็นผู้ถวาย

โดยการแบ่งบ้านแบ่งกันกระทำถวายทาน
โธระหว่างหญิงศยิกาผู้นี้

ที่บรรดาเจ้าชายจำนวนหนึ่งแห่งนครนั้น

เมื่อพระองค์เสด็จถึงหมู่บ้าน เวชฺฐคาม

พระองค์รับสั่งให้ภิกษุทั้งหลายแยกย้ายกันจำพรรษาตามพอใจ

ส่วนพระองค์เอง ทรงตั้งพระทัยจำพรรษา ณ หมู่บ้านนั้น
พร้อมทั้งพระอาณัติซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ

พระองค์ประทับอยู่ที่นั่นไม่ได้นาน

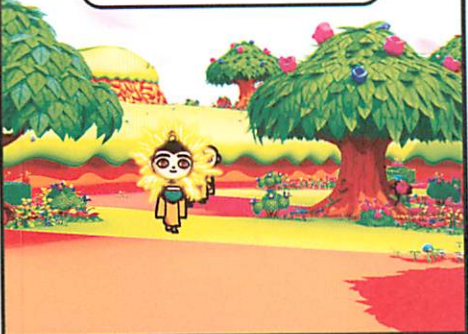
เนื่องจากประจักษ์ว่า พระองค์ทรงประสงค์ที่จะพบวิภังค์ทั้งหลายเพื่อกล่าวคำชี้แจง และสัจธรรมให้เกิดความเบิกบานอย่างสูงสุด ในกาลประพาศิตพรหมจรรย์ อีกครั้งหนึ่ง

จึงได้เสด็จจากหมู่บ้านเวทคามห้าน

ไปด้วยความพยายาม
อย่างสุดกำลังของพระองค์

ครั้นพระองค์ทรงงูเลาขึ้น
จากความเจ็บไข้ในระอหะทึง

ได้เสด็จประทับนั่งอยู่ ณ เภาวิหารแห่งทึง
ในเวลาเที่ยงวันบนอาสนะทึงพระอาสนทึงจัดถวาย

ในวันรุ่งขึ้น พระพุทธองค์ทรงรู้สึทึงสบาย

จนถึงที่บารงสามารถเสด็จ
เข้าไปนิคมทบาท

โฆนครเวสาลี

ไนตอานเฮ็น รับสั่งให้พระอานนท์

เรือทประทุมภิกษุทั้งหลาย
บรรดาศาที่อยู่อำพรธษาโฆนครเวสาลี

เพื่อมาฟังพระตำรัสของพระองค์พร้อมกัน พระองค์ได้ตรัสว่า

ทุกอย่างที่อยู่ในวิสัยโลก
ย่อมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง
ไม่ตั้งอยู่นาน จงแข็งข้อ จงบากบั่น
เพื่อก้าวไปข้างหน้า

จงเดินตามทางถูก
จงเฝ้าระวังจิตของตัวเอง
อย่างใกล้ชิด

เมื่อเป็นดังนั้น
พวกท่านจะประสบความรอดพ้นอันแท้จริง
จากความเวียนเกิดและเวียนตาย
และความทุกข์ทั้งปวง

การ์ตูนพุทธประวัติสำหรับเยาวชน

ตอน

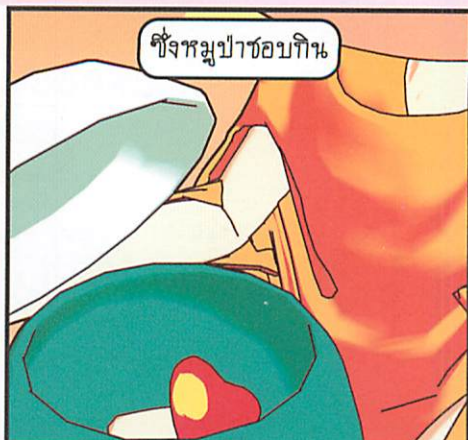
เสด็จดับขันธปรินิพพาน

ในวันรุ่งขึ้น พระองค์ได้รับ
บิณฑบาตเห็ดขี้เห็ดหนึ่ง

ซึ่งหมูป่าชอบกิน

หลังจากเสวยแล้ว พระโรคได้ทำเรืบแรงกล้ากว่าครั้งแรก

พระองค์ก็ยังคงเสด็จต่อไปเพื่อมุ่งไป
สู่เมืองกุสินาราด้วยความฮากสาบาก

จนกระทั่งมาถึงป่าไม้สาละนอากนคร

อันเป็นที่เกี่ยวเล่าของบรรดา
ภษตรีอแห่งนครนั้น

พระพุทธรองค์ได้ตรัสแก่พระอาเนห์ว่า

ดูว่าอาเนห์
จงเตรียมที่สำหรับเรา
จะนอนพัก

ที่ระหว่างแห่ง
ต้นสาละใหญ่ทั้งสองนั้น
เรารู้สึกอ่อนเพลีย
มากนัก

บัดนี้ พระอาเนห์ได้รู้สึกรว่า

พระพุทธรองค์ทำสังขารจะทรงละจากท่านไป
โดยแท้จริงแล้ว

ก็มีความโศกเศร้าเป็นอย่างยิ่ง
จนไม่สามารถจะอดกลั้นได้

พระอาณาทได้หนีหายไปซ่อนตัวร้องไห้อยู่ ณ ที่แห่งหนึ่ง

พระพุทธรองค์ทำรังสีมพระเนตรขึ้น

ไม่เห็นพระอาณาทอยู่
ณ ที่นั้นตั้งเช่นเคย

กัศัตร์สถามวิกานูอื่น ๆ

วิกานูนั้นได้ไปบอกพระอาหะห์

พระอาหะห์ได้มาเฝ้าพระพุทธรองค์และนั่งอยู่ข้างๆ
อย่างใกล้ชิด พระพุทธรองค์ได้ตรัสแก่ท่านว่า

พอท่านที่เถิดอาหะห์
อย่าเศร้าโศกเลย

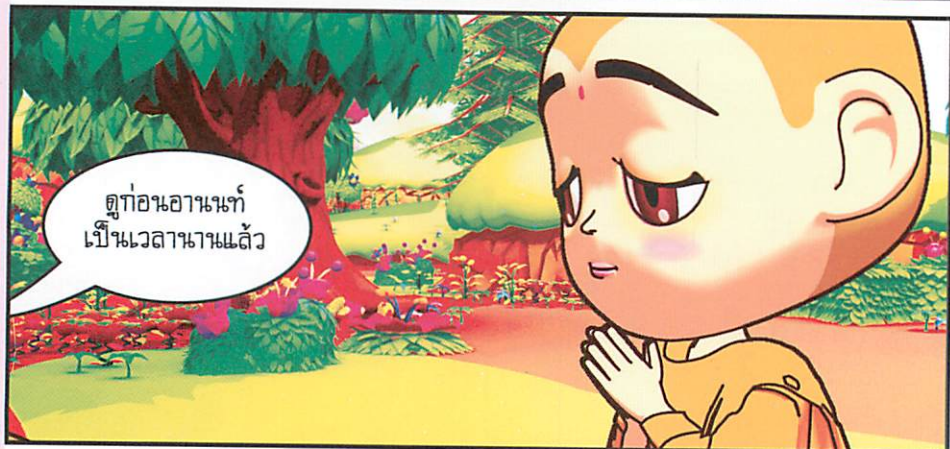

เราได้บอกแก่อาหะห์
หลายครั้งหลายหนแล้ว
มิใช่หรือ

ว่าวันหนึ่งเราต้องขจัดพญานาค
จากงอกร้าของช่อใบใจของเรา
สิ่งนี้จักต้องมีเป็นเกียรติแก่
โมหิทางป้องกันแก้ไขได้เสีย

ดูก่อนอาานนท์
เป็นเวลาอาานแล้ว

ที่อาานนท์เฝ้าอุปัฏฐากเรา
ด้วยความพากเพียรอย่างเต็มที่
ทั้งทางกาย ทางวาจา
และทางจิต

ความดีในการรับใช้เรา
ด้วยความซื่อสัตย์ อาหนะก็ทำได้ทำ
แล้วเป็นอย่างมาก

และเพื่อขอแล้ว
ต่อไปนี้จงบากบั่น จงตั้งหน้า
ทำลาอสังขังที่ตบวางต่อการบรรลु
ความเป็นพระอรหันต์
ของตนเอง

ในเวลาไม่นานเลย
อาหนะก็จักลุลถึงความสำเร็จ
ฮั้นนั้น

ในขณะที่นั้น มีนักบวชชื่อสุรวิฑูรย์ได้ไปที่ป่าไม้สาละ และขอเข้าเฝ้าพระพุทธองค์

และทูลถามปัญหาของเวท ก่อแต่ที่พระพุทธองค์ จะเสด็จประพินิจพพาน ได้ทูลขอพระพุทธานุญาต

เพื่อบวชเป็นภิกษุในธรรมวินัยของพระองค์ พระพุทธองค์ได้ประทานโอกาส

และตรัสสั่งให้พระอานนท์ประกอบารอุปสมบทให้แก่เขา โดยเหตุนี้

ผู้ว่าทาจึ่งเป็นภิกษุผู้บวชเป็นองค์สุดท้าย
บรรลุความเป็นพระอรหันต์ได้ในเวลาอันไม่นานนานเลย

พระพุทธรองค์ได้ตรัสปราศรัยแก่ภิกษุสงฆ์
ซึ่งประชุมกันอยู่ในที่นั้นอีกครั่ง พระองค์ได้ตรัสว่า

ลำดับนั้น พระพุทธองค์ก็เสด็จดับขันธไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่
สำหรับการเกิดขึ้นในโลกนี้ หรือโลกไหนอีกต่อไป

พระพุทธองค์ได้เสด็จปรินิพพานด้วยอาการอย่างนี้

